

escola

nº 62 - juny 2014

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

Sam
Cooperativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	4
Sa Tanqueta	
Una paradeta eixida	13
L'APIMA informa	15
Taula Rodona	
6 mesos de TIL al municipi de Felanitx	16
Com actuar davant les noves tecnologies	
Bàrbara Vicens i Maria Bel Picó. ADIV	22
El "Belle Canto" va perdre una gran figura	
Bernat Bordoy Barceló	24
Educació Infantil:	
Que ens ho passam de bé a l'escoleta	26
El final de curs.	28
Educació Primària:	
La nostra primera carta (1er)	30
Colònies Hipocampo 2014 (2on)	32
Es Palmer (3r)	34
La creativitat (4t)	36
Terra de foners (5è)	39
Tast fotogràfic (5è)	40
El nostre viatge a Barcelona (6è)	42
Educació Secundària:	
Intercanvi Txèquia	44
Jornades multiesportives.	48
Especial Sant Jordi	
Un poble anomenat Felanitx.	50
L'esperit del Sindicat.	51
Silencis que marquen.	52
Dept. Educació Física	
Bàsquet escolar 2013-2014	54
Magisdèries	
Jo som un guardador de coses (A. Vicens).	56
El que més m'agrada és badar (A. Maimó).	58
Dept. Atenció a la diversitat	
Les emocions	60
El perquè de la ciència	
Passatemps d'estiu: Sudoku	63
Arxiu fotogràfic	64
Patrocinadors Jornades Multiesportives.	66

EDITORIAL

Mai no tindrem la paraula exacta...

I és que som fruit dels anys que s'acaramullen, de la memòria dels dies que passen, però que no s'apaivaguen; dels somnis desperts pels futurs inexactes. Heu esdevingut part dels contextos dissimulats entre el nom de les coses i la creixença del dia a dia rutinari que només és quelcom important quan les setmanes pesen i volen alleugerir la memòria que ens deixa sovint perplexos.

Sabeu de llistes de somnis acomplits, de lluites amb goliats, de pluges amargues, de portes tancades amb la potada de la ràbia que calla. Però també recitau, perquè la veu persisteix entre cada ullada conscient que preserva, la lliçó d'haver construït, entre murs i indiferència, la nostra més dolça senya d'identitat.

Gràcies pels temps a mitges, per ésser-hi sempre que la vida acompanya!

Sempre gràcies...

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció: Antoni Vicens Massot
Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antonia Vaquer Maimó
Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Edicions TALAÏOTS

TOCA QUE TOCA!

Fidels a la cita de cada trimestre, la batucada no ha acabat les piles durant l'entrada de l'estació de les flors, només faltaria! Ha mantingut un ritme d'actuacions vertiginós i ha fet sonar com mai la seva percussió característica.

De la mà del seu director Carles Medina, han recorregut la geografia local i forana per fer arribar el nom d'Es Lledoner a cop de tambor. Les actuacions que han duit a terme han estat un parell, com ja dèiem: han estat convidats a tocar durant la Triatló de Portocolom celebrada dia 13 d'abril.

Comentarem també que han estat convidats a tocar a la final de bàsquet celebrada dia 29 de maig al

poliesportiu Guillem Timoner. Durant la *II Festa de primavera* de dia 31 de maig que ha organitzar l'APIMA de l'escola Sant Alfons també han fet acte de presència i han fet seu el pati de l'escola. Una mica abans, aprofitant la visita dels alumnes d'intercanvi txecs, han compartit amb ells un dels assajos dels divendres i els han convidat a participar en alguna percussió fàcil perquè tastassin de primera mà els ritmes.

Ja per acabar, i sense tenir en compte altres convidades que segur aniran apareixent, la darrera que tenen prevista fins ara és una actuació a Bunyola, a la *II Trobada de batucades infantils de Mallorca* per a dia 29 de juny, a l'estiu de ple.

No podem tancar aquesta notícia sense reconèixer la feïnada que han fet les mestres Mª Antònia Vaquer i Margalida Sureda coordinant els assajos, les actuacions i tot allò que ha fet falta i la col·laboració que ha oferit Josefina Martínez en moltes de les actuacions. Gràcies, un any més, també als pares que s'han implicat en el grup oferint sempre el seu suport i la seva ajuda.

DECLARACIÓ EN DEFENSA DE L'EDUCACIÓ.

Durant aquest trimestre, s'ha signat una *Declaració en defensa de l'educació*, consensuada per diferents associacions més representatives de l'àmbit educatiu de les Illes, entre elles les cooperatives d'ensenyament. Segons el text de la declaració es tracta d'una iniciativa oberta a la qual us podeu afegir també com entitat (assumint-la) o personalment (signant-la).

Seguint amb el text, *l'essència de la idea parteix de la convicció que la societat i les associacions que en som una part important, hem de prendre la iniciativa per exi-*

gir estabilitat, més enllà de l'alternància de governs, amb l'objectiu de fer possible una veritable educació de qualitat.

La petició que fan els qui signen aquesta declaració és la *complicitat i suport perquè aquesta iniciativa sigui el principi d'una gran acció oberta, mèrit de tothom i de ningú, més enllà de protagonismes.*

Si voleu llegir el text íntegre o obtenir més informació de com donar suport a aquesta important iniciativa, us podeu adreçar a les pàgines web:

www.abalearsvolem.com

www.uctaib.coop

MOLT BONA REPRESENTACIÓ DELS ALUMNES D'ES LLEDONER A CERTÀMENS LITERARIS

Aquest trimestre ha estat sens dubte el de les lletres. I és que Sant Jordi ha vingut ple d'iniciatives literàries que no hem volgut deixar passar. Els alumnes de primària i ESO han participat en dos certàmens literaris molt importants: el primer, l'estrenada edició del *Certamen Literari de les cooperatives d'ensenyament de les Illes Balears*, organitzat per la sectorial d'ensenyament de la UCTAIB. El segon, la XXIIena edició dels Jocs Florals Sant Jordi 2014, convocats per la Federació de Cooperatives d'Ensenyament de Catalunya i adreçats a primària, secundària, batxillerat i cicles formatius

Quant al primer certamen, el lliurament de premis va tenir lloc a la biblioteca de la cooperativa Aula Balear. Hi varen participar CIDE, Es Lledoner, Mata de Jonc, Gorg Blau, Manjón, Es Liceu i Son Verí Nou. Els nostres alumnes tingueren un destacat protagonisme. Així, l'obra *Un poble anomenat Felanitx*, de l'alumne de 2n de primària Antonio Sánchez Almodóvar fou finalista en la categoria A. Laura Vicens Pont, de sisè de primària, fou la guanyadora de la categoria C, amb l'obra titulada *L'esperit del Sindicat*. A secundària també hi hagué un reconeixement per a Catalina Salvà Mas, que fou finalista de la categoria E amb l'obra titulada *Silencis que marquen*.

Pel que fa al certament del *Jocs Florals*, en aquesta edició, la principal novetat ha estat que han obert la participació per primera vegada a les escoles cooperatives valencianes i a les cooperatives d'ensenyament de les Illes Balears.

El resultat d'aquest esdeveniment també ha estat molt reeixit: dos alumnes han obtingut premis en dues categories diferents. El primer d'ells ha estat un segon premi atorgat a Antonio Sánchez Almodóvar, a la categoria de prosa del primer cicle de primària amb l'obra titulada *Un poble anomenat Felanitx*. El segon d'aquests alumnes guardonats ha estat Miquel Maimó Vidal (2n d'ESO) que ha obtingut un accésit a la categoria de secundària amb l'escrit *Una excursió d'allò més apassionant*.

El premi per a cadascun dels guanyadors va ser un llibre i una rosa. El més curiós fou que l'acte de lliurament tingué lloc a l'Escola Marinada de Palau-solità i Plegamans, un poble molt a prop de Sabadell, dia 22 de maig i que els organitzadors establiren connexió via Internet amb l'escola *Es Lledoner* i amb els alumnes guardonats perquè formassin part en directe de la celebració.

Hem creat un espai especial en l'edició d'aquest número de la revista perquè pugueu llegir les obres finalistes i guanyadores dels dos certàmens.

Enhorabona a tots els participants, que han estat molts!

Es LLEDONER PARTICIPA EN LA I JORNADA D'ORIENTACIÓ PROFESSIONAL.

Dia 16 de maig, a les instal·lacions de la cooperativa CIDE es va dur a terme la *I Jornada d'orientació professional*, l'objectiu de la qual era apropar l'alumnat a les diferents opcions que tenen de

matius de Grau Mitjà (Gestió administrativa, Instal·lacions elèctriques i automàtiques, Sistemes microinformàtics i xarxes, Cures d'infermeria, Gestió administrativa i Instal·lacions de telecomunicacions, entre altres.

Des des *Lledoner* muntàrem dues parades informatives: una, per donar a conèixer el nostre programa de Formació Professional Bàsica i l'altra on s'exposà la feina que pot desenvolupar un estudiant quan acaba els grau mitjà o superior relacionat amb l'educació infantil.

Hi va haver un total de 22 envelats. A més, docents i famílies varen poder assistir a diferents conferències molt interessants relacionades amb el tema de la Jornada.

cara a continuar amb la seva formació acadèmica.

Prop de mil alumnes, i també pares i mares, als quals està especialment dirigida, varen passar pel pavelló del CIDE per poder orientar-se en les diferents opcions que planteja el panorama educatiu actual.

Aquesta jornada fou organitzada per la sectorial d'ensenyament amb la participació de les escoles cooperatives CIDE, l'Aula Balear, Es Lledoner, Son Verí Nou, Es Liceu i Sant Felip Neri. Cada una d'elles ha mostrat les diferents alternatives que ofereixen els batxillers (Artístic, Humanitats i Ciències Socials i Ciències i Tecnologia); la interessant oferta de Formació Professional Bàsica com: Auxiliar d'oficina, Serveis comercials, Perruqueria i estètica, Informàtica i comunicacions, Serveis administratius, així com un ampli ventall de Cicles For-

LLUÏDA II FESTA DE PRIMAVERA

La segona edició de la *Festa de primavera* organitzada per l'APIMA del col·legi Sant Alfons i la cooperativa *Es Lledoner* es va celebrar el passat 31 de maig amb gran èxit de convocatòria.

Tot i les arriscades previsions meteorològiques, la primavera capriciosa va fer una treva i va oferir un context de llum i claredat tan típic de l'estació florida.

Els trons de la batucada, irrompent al bell mig del pati de l'edifici de secundària, convidaren a iniciar una festa pensada per a tota la comunitat escolar, des dels més petits fins als qui ostenten títol de padrí. No de bades, després d'aquest estrident inici de festa, s'inauguraren una vintena de tallers creatius per als menuts, els jovenets i tot aquell que tingué ganes de posar imaginació i passar dues hores amb les mans ben ocupades.

Pintura per a cares, mussols fets amb materials reciclats, articles de pasta de sal, polseres de darrera moda, manualitats acolorides, joies

fetes amb macarrons, murals per pintar amb els dits i deixar la roba ben bruta, geomètrics obstacles per superar al taller de psicomotricitat...tot hi va tenir cabuda! Les mestres de tots els cicles posaren tot el seu *savoir faire* per convertir el matí del dissabte en quelcom més

que un dia normal. Especial menció hem de fer a una colla de padrins que vingueren a mostrar als més petits com jugaven quan ells eren infants: baldufes per tot arreu i altres artefactes que resulta eren joguines ben senzilles amb les quals passaven el temps i les llargues horabaixes de la seva infantesa.

La música també tingué una part

important, no sols per la irrupció de la batucada: es muntaren tallers on s'oferí un tast de diferents danses molt diferents: des del ball de bot mallorquí, passant per coreografies marroquines fins arribar a balls típics de la República Txeca, aprofitant que els alumnes d'intercanvi vingueren i participaren en la festa.

L'APIMA s'encarregà també d'organitzar en el marc d'aquesta jornada dos concursos: el *II Certamen fotogràfic* amb el títol *El meu poble i jo*, destinat als alumnes de primària i ESO i un concurs de capells originals per apaivagar les invasions solars. Aquest darrer tingué dues categories també: una per a alumnes i una altra per a adults.

La fi de festa vingué amb tots els assistents asseguts a taula: es va fer una paella per a més de dues-centes persones. Amb l'olor de la llenya i l'aigua fresca, la vetllada finalitzà ben tombat el migdia.

FELANITX, EL MEU POBLE A LA FESTA DE SANT JORDI

Amb la XVIIe-n edició de la *Festa de Sant Jordi* de l'escola, inauguram un cicle que pretén, durant un parell d'anys, treballar diferents aspectes de la cultura i la societat felanitxera des dels diferents cursos. Enguany els alumnes d'infantil han treballat els Gegants, Sant Joan Pelós i Sa Font. Els de primària han fet

feina sobre els Cavallets, els Salers, el Calvari i Bellavista, el Castell de Santueri i els Ceps (vinya). A secundària es repetiren alguns dels temes, però evidentment foren enfocats de maneres molt distintes: els Cavallets, el Castell de Santueri, els Salers i Sant Joan Pelós.

Deixant de banda el context temàtic, es dugueren a terme moltes activitats durant tot el mes d'abril per commemorar i difondre una festa tan important en què el protagonista va esser, indubtablement, el llibre i tot el món que l'envolta. A

Felanitx, el meu poble.

part de la llibreria muntada a cada un dels edificis perquè l'alumnat tingui accés als més atractius exemplars i començar a fer la seva pròpia biblioteca, també s'estamparen les camisetes, taller que cada any es fa a tota l'escola i ha esdevingut un símbol d'aquesta festa i una referència per a

la comunitat educativa.

Quant als diferents cicles, al primer cicle d'educació infantil feren un drac al taller de plàstica i contaren als més menuts la llegenda del cavaller Sant Jordi i la princesa. Al segon cicle, les activitats conjuntes que realitzaren foren un taller de plàstica on elaboren un punt de llibre, titelles i caretes de Sant Joan Pelós. S'organitzaren també diferents tallers de rondalles i narracions: *En Vit*, en *Toni Garriguel·lo* i en *Joanet de sa Gerra*, per començar i se contaren llegendes com les del *Gegant del Macolí*, na *Maria Enganxa* i la de *Sa Font de Santa Margalida*. Convidaren també diferents personalitats de la vila que vingueren a les aules a explicar qui és Sant Joan Pelós i què són els Gegants que tenim a Felanitx. Sant Joan Pelós fou explicat per Tià "Guingaia", actual ballador d'aquests Sant Joan tan nostrat. Els Gegants ocuparen la xerrada que oferí Apol·lònia Rotger, una de les integrants de la colla que els acompanya per tot arreu on van.

A l'educació primària també s'organitzaren diferents activitats, totes relacionades amb el tema de la festa. Al primer cicle, durant quatre dies feren tallers de lectura al voltant de la llegenda de Sant Jordi, contaren les rondalles de *Na Joana i la fada Mariana* i la de *La filla del Carboneret*, escoltaren la música dels Cavallets i dels Salers i confeccionaren un capellet, un ramellet i unes cintes.

Al segon cicle, les rondalles d'*En Vit* i la de *l'Amor de les tres taronges* entretingueren l'alumnat. Tallers de dibuix i de recerca segons el tema de cada curs i un taller medioambiental basat en l'observació i la recollida de residus completaren les activitats proposades.

Ja dintre del tercer cicle, es repetiren els tallers de les rondalles, font importantíssima de la literatura popular més tradicional i es dugué a terme també un taller sobre la història de Felanitx que abastà des de la prehistòria, passant pel Regne de Mallorca i les Germanies i fins als temps actuals.

Secundària treballà Sant Jordi el primer divendres després de les vacances de Pasqua. Es feren xerrades dins les aules sobre els temes triats per a cada curs. Per això, es convidaren personatges de la vila lligats o coneixedors de la matèria per poder difondre els seus coneixements entre l'alumnat. Així, per explicar la història i les anècdotes del castell de Santueri comptàrem amb la presència de Miquel Àngel Vicens, membre de l'Associació d'amics dels Closos de Ca'n Gayà. Els Cavallets foren presents de la mà de Maties Roig, Eulàlia Oliver i Pere Barceló, mestres d'ESO i antics balladors que contaren la seva gratificant experiència a l'alumnat. Sant Joan Pelós, el de veritat, també hi fou present gràcies a la col·laboració de Tià "Guingaia", ben igual

que ho féu a infantil. Els Salers, ja per acabar amb aquestes xerrades, foren presentats per Josep Lluís Munar, especialista en temes de cultura popular.

Després es muntaren tot un seguit de tallers oberts al pati de l'escola on podia participar cada alumne de qualsevol curs. Els tallers foren molt variats: de clauers de fusta, de txec, de ioga, de bicicletes, ambientals, de lògica matemàtica, de kumuhimo, de ceràmica, de henna, de jocs de taula, de pintar amb sal, de magdalenes i de perruqueria. Una vegada finalitzats, es muntà entre tot l'alumnat i els professors un libdup amb la cançó *Esperança* del grup Txarango

A part de totes aquestes activitats, hem de fer especial menció a l'actuació d'uns Salers i uns Cavallets molt especials: un grup d'alumnes de primària, ajudats pels seus pares que prengueren la iniciativa, elaboraren uns cavallets de cartró molt semblants als Cavallets felanitxers per tothom coneguts i també es vestiren amb la indumentària típica dels Salers. Llavors, uns es vestiren com els dansaires, altres com els Cavallets, Dama inclosa, i escenificaren diferents balls al pati de les escoles de primària i de secundària. Realment foren els artistes revelació de la festa!

HOMENATGE A FRANCESCA A. TIRADO

Després d'un any de la seva partida, S'Estol des Gericó organitzà divendres dia 6 de juny un concert en memòria de na Francesca titulat Dues dones, dues veus, on es va fer també menció a qui va ser companya musical i amiga, la també desapareguda Bel Cerdà. Es comptà amb la col·laboració del grup Tramudança i d'alguns membres que integren el grup Sis Som.

Aquest concert es va dur a terme al pati de l'escola de música Pare Aulí de Felanitx. A part de les actuacions musicals plenes de recordança, la majoria obres compostes per Francesca, es pogueren escoltar peces inèdites com, per exemple, la darrera composició que ella va deixar sense acabar (ara amb els arranjaments enllestits) i el ball de la Jota de la Conversa que els balladors de s'Estol també li dedicaren

en primícia.

Molt emotives foren les intervencions de diferents persones, relacionades o no amb els grups musicals en què Francisca tocava, especialment la de Margalida Estelrich, mestra de la nostra escola, que tingué paraules per a ella plenes d'enyorança i agraïment.

Recordem, aprofitant l'esdeveniment, que a part de la seva intensa vida relacionada amb el ressorgir de la música tradicional, de la qual ella en va ser clarament artífex, Francesca va compondre les divuit cançons d'un CD de nades per a la nostra escola l'any 1996 que es va titular Els nins canten Nadal. Es va enregistrar per iniciativa de la cooperativa i per deixar constància (com així ha estat) de la seva tasca envers l'alumnat i el seu bon gust per transmetre els valors implícits en l'art musical en general.

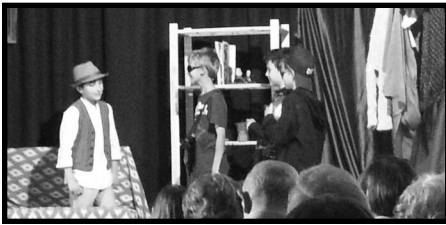
EL TALLER DE PINTURA ESTRENA OBRA

Els nins i nines de l'activitat extraescolar de pintura, dirigits per Maria Antònia Vaquer, han decorat els buits de les finestres del pati de l'edifici de primària amb diferents dibuixos d'alguns dels indrets més representatius del municipi. Han triat imatges del far de Portocolom, Sant Salvador i el Castell de Santuari.

UNA CITA INELUDIBLE AMB EL TALLER DE TEATRE

Durant el mes de juny, i després d'un any d'assajos i classes extraescolars, el *Festival de Teatre Es Lledoner* aixeca el teló perquè l'alumnat afeccionat a la tramoia mostri les seves habilitats dramàtiques davant el públic. Enguany s'han interpretat un total de quatre obres de teatre (dels alumnes d'infantil i primària) i una actuació dels infants de l'activitat extraescolar de ball de bot, dirigits per Margalida Sureda Ramon.

Les obres que han interpretat són aquestes: a educació infantil i primer cicle de primària: *El faraó i els somnis*, dirigida per Isabel Mesquida i Lluïcia Pascual.

Biel Rosselló, en substitució de Margalida Estelrich, ha dirigit els grups de tercer i quart i cinquè sisè. Les obres que han interpretat són *Llar, dolça llar* i *Interferències*, respectivament. Totes les obres són adaptacions fetes pels directors de les obres.

PROVES IAQSE

Durant el mes de maig, a les aules de 2n de primària s'han duit a terme les proves d'avaluació de diagnòstic (IAQSE). Són un conjunt de proves que es passen a l'alumnat de tots els centres i de qüestionaris que responen ells mateixos, les famílies, el professorat i la direcció de cada centre.

Aquestes proves ajuden a conèixer les competències de l'alumnat i ajuden a determinar quins factors són fonamentals per a la millora del seu aprenentatge i per a la correcció de dificultats i problemes d'aprenentatge.

A part d'aquestes proves, a les aules de 3r de primària també s'ha duit a terme una avaluació censal de diagnòstic, una prova que serà habitual una vegada implantada la LOMQE i que enguany s'ha fet de manera experimental. Els objectius d'aquesta avaluació han estat mesurar, en puntuacions sobre cent, la competència en comunicació lingüística i la competència matemàtica per part de l'alumnat dels cursos on s'aplica

ASSEMBLEA ANUAL DE LA UCTAIB

El passat dimecres 11 de juny es va celebrar l'assemblea general ordinària de la UCTAIB (Unió de Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears). Entre d'altres aspectes es va aprovar el balanç de resultats de l'any anterior i el pla de gestió per l'any 2014. A part, es varen agrair, una vegada més, les aportacions dels *Amics de les Cooperatives*, gràcies a les quals s'ha pogut remuntar i alleugerir el deute de la institució.

EDUCACIÓ VIAL

El passat 12 i 13 de maig els alumnes de 6è A i 6è B van rebre unes classes teòriques d'Educació Vial impartides per Jaume, el Policia Tutor. En aquestes classes van mostrar als alumnes les actuacions bàsiques i necessàries per poder desenvolupar-se amb autonomia i seguretat al carrer, tant com a passatgers de cotxe, ciutadans de la vila o conductors de bicicletes.

Per posar en pràctica tot allò esmentat a les aules, el passat 15 de maig van sortir al carrer vestits de policies per aturar els vehicles i fer una mínima revisió del que havien après. En molts vehicles es posaren el cinturó de seguretat quan veien el control que havien muntat, altres voltaven el carrer sense indicar-ho mitjançant els intermitents... Aquests i molts altres exemples són els que els nins han esmentat després a l'aula i els ha ajudat a reflexionar tant individual-

ment com a nivell de grup o familiar.

Per altra banda, també es muntà un circuit on els alumnes posaren en pràctica les normes de seguretat establertes amb la bicicleta.

L'aprenentatge significatiu formà part d'aquest projecte duit a terme per l'Ajuntament de Felanitx amb la col·laboració de les escoles del terme municipal.

Aquest tipus d'activitat ha ajudat els alumnes a ser conscients tant a nivell personal com grupal de la importància d'una educació cívica com a usuaris i ciutadans de la vila.

ES LLEDONER A LA NITX DE L'ART

Durant la propera festa de Sant Agustí (ara ja parlem del mes d'agost) Es Lledoner participarà segons les previsions a la *8ena edició de La Nitx de l'Art* que s'inaugura el dia del pregó i observa un gran èxit de participació, no tan sols quant als espais d'exposició, sinó també per la implicació del públic local i forà.

Es Lledoner exposarà a les instal·lacions de l'edifici de primària els treballs fets per l'alumnat d'infantil i primària durant tot aquest curs escolar. L'objectiu d'aquesta iniciativa, a part de formar part de l'esdeveniment artístic, és poder donar difusió al treball d'aula i que tota la comunitat, no només l'escolar, en pugui prendre part, valorant d'aquesta manera la creació i el gust per l'art.

PARTICIPACIÓ SETMANA DE MÚSICA DE FELANITX

L'alumnat de primària i de secundària ha assistit durant el mes de maig a un concert pedagògic a l'auditori municipal, organitzat pel Centre Cultural de l'Ajuntament de la vila sota el títol *Històries del Tango*, interpretades per Airbach i TyM Tango. Aquest concert es va oferir en el context de la *XXXVIII Setmana de Música*.

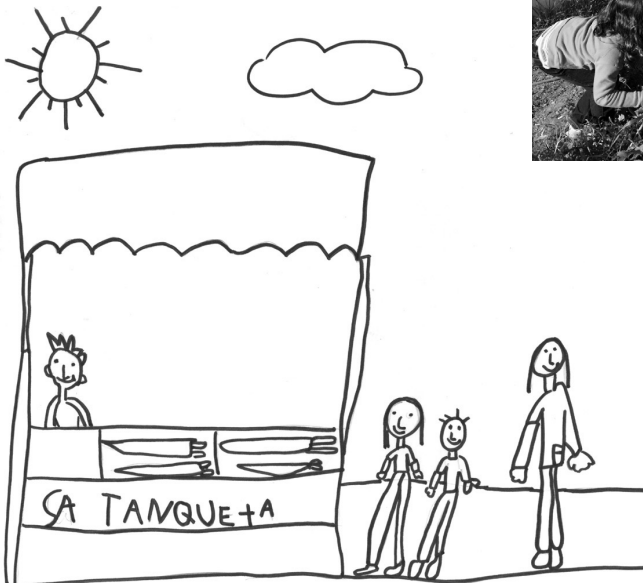
Una paradeta recollida

Com ja és costum dins l'etapa d'infantil, tots els nins i nines de l'escoleta anam a l'hortet a sembrar hortalissa i a veure com creix. Els alumnes de 3 anys hem sembrat lletuges, els de 4 anys pastanagues, lletuges i els de 5 anys faves i estrigassons. Però enguany hi ha hagut una novetat important: hem tengut l'oportunitat de vendre el producte a la nostra paradeta a primera hora del matí.

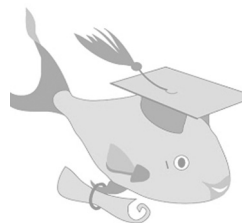
Amb l'ajuda de les nostres mestres hem organitzat la venda amb molta il·lusió i ben preparats amb un bavero i amb una bona rialla hem venut les verdures a la millor clientela que pot tenir un nin: les nostres padrines i les nostres mares!

Més de sis vegades hem muntant la paradeta i heu de creure que cada vegada hem esgotat les faves, les lletuges, els pastanagons...

Sabeu que n'hem estat d'orgullosos de vendre, però sobretot de fer un parell de cèntims!

Un curs intens i dur

Benvolguts socis i pares.

Ja hem acabat un altre curs! En aquest tercer trimestre s'ha començat la recollida de dades per a la realització del LLIBRE VERD que com ja us havíem avançat es tracta de, entre tota la comunitat educativa, fer un projecte nou i consensuat, una forma positiva de lluitar per una educació millor. A qui li interessi ens pot fer arribar els seus suggeriments o entrar a la pàgina de la FAPA Mallorca i des d'allà podrà fer totes les aportacions que vulgui. També hi ha un grup que es reuneix el dia 12 de cada mes (a les 19:30 a la biblioteca de l'IES Felanitx) per anar-hi treballant. Hi estau tots convidats.

Es va celebrar el I Certamen Literari de les Cooperatives d'Ensenyament i de la nostra escola 5 nins foren finalistes o guanyadors, van ser Toni Sánchez Almodóvar, Neus Pou Roca, Laura Vicens Pont, Catalina Salvà Mas i Miquel Maimó Vidal. L'enhorabona a tots!

Dia 31 de maig vam celebrar la *II Festa de Primavera!* Vam gaudir d'un dia assolellat i tots ens ho vam passar d'allò més bé. Mestres, nins i pares gaudírem d'una jornada de batucada, tallers, concursos, jocs dels nostres padrins (amb padrins d'alguns dels nins de l'escola als quals els agraïm molt la seva col·laboració) ball de

bot, ball popular txec, ball popular magrebí, xeremiers... i per acabar un plat de paella, vam esser més de 250 i enguany sí que vam estar a l'ombra!

Com què en aquesta ocasió el nostre estimat mestre paeller des Carritxó li era impossible esser amb nosaltres, n Antònia Maria Mestre (mestra de l'escola) va venir a bé fer-la, i vam poder arrodonir un dia fantàstic, també ens va ajudar molt en José Maria Gómez (almne de quart d'ESO). Des d aquí volem fer-li arribar la nostra gratitud.

Lluís Angosto Artigues va ser el guanyador del concurs de capells amb el seu model *Sabana*, encara que tots els participants havien fet models molt originals i tots van tenir un petit premi.

I del concurs de fotografies les guanyadores van ser Mireia Casasayas Suarez (4rt ESO) i Aina Bennàssar Mas (4rt primària). La nostra enhorabona més sincera a tots els participants i als guanyadors!

I moltes gràcies a l'escola per avenir-se a organitzar totes aquestes activitats que ens van fer passar un dia molt divertit a tots.

Com dèiem al començament, ja hem arribat a final de curs... Ha estat un curs intens i dur en molts de sentits, la despesa d'energies per part de tots (alumnes, mestres i pares) s ha hagut de multiplicar per tal de avançar dia a dia malgrat tots els aldarulls i traves que han anat sorgint tots aquests mesos. No ha estat fàcil, i segurament tampoc ho serà el curs que ve, però ara farem una pausa per agafar forces noves i seguir lluitant sempre cavalcant en la positivitat i la coherència, per arribar a una educació de qualitat pels nostres fills, que al cap i a la fi, són la raó del nostre dia a dia.

Gràcies pel vostre suport, perquè sense ell la nostra feina no té sentit.

**MOLT BON ESTIU A TOTS!
LA JUNTA DIRECTIVA**

TAULA RODONA

6 MESOS DE TIL AL MUNICIPI DE FELANITX

Dimecres 7 de maig

20:30 h Casa de Cultura

Sota el títol *Sis mesos de TIL al municipi de Felanitx*, dia 7 de maig es va dur a terme a la Casa de Cultura de la vila una taula rodona organitzada per la Plataforma Felanitx per l'educació. Hi participaren tots els centres escolars del municipi. *Es Lledoner* fou representada per Jerònima Muñoz, cap d'estudis d'ESO.

Les preguntes que s'abordaren en aquesta taula rodona foren totes relacionades amb l'aplicació del TIL i tot el seu context: aspectes governamentals, educatius, socials, pedagògics, d'estratègia, d'avaluació...Hi hagué poc temps per al debat perquè els continguts, per si mateixos, ja haguessin exigut un monogràfic. Tanmateix va quedar palès que, tot i les característiques particulars de cada escola, els punts d'acord quant al TIL eren coincidents.

Des de Sant Alfons prepararem tots els aspectes que s'havien de debatre (disposarem del qüestionari prèviament) entre tots els professors de cada cicle, des d'infantil fins a ESO, amb la idea de tenir una perspectiva aglutinadora i poder presentar uns criteris unificats com a escola. El resultat d'aquest treball conjunt el teniu a continuació: són les conclusions que vàrem treure envers un projecte lingüístic que ha irromput en el nostre panorama educatiu tenyit d'improvisació, imposició, irresponsabilitat i molts altres qualificatius que només vénen a redundar i a matisar que està clar que es tracta d'una maniobra política i no d'una mesura educativa eficaç ni consensuada.

A continuació explicam quines són les preguntes que es varen treballar i que llavors s'exposaren a la taula rodona.

Valoració de cada centre de l'aplicació del TIL .

En aquest apartat presentàrem quines són les àrees que des de Sant Alfons hem impartit en les tres llengües que contempla el TIL: català, castellà i estrangera, en el nostre cas l'anglès.

Deixàrem manifest que els resultats acadèmics es veurien a final de curs, tot i que anirien mancats d'objectivitat: s'han de tenir en compte el nivell en què s'imparteixen les classes, els contextos de cada aula, les característiques de l'alumnat i les competències assolides comparant-les amb les d'altres cursos acadèmics amb una aplicació "normal" del currículum amb la llengua vehicular per poder fer una valoració crítica ajustada a la realitat.

Explicàrem les diferents estratègies dutes a terme amb els alumnes per tal d'afavorir el clima d'aprenentatge i minimitzar els entrebancs quant a l'accés dels continguts de cada matèria, especialment en aquelles assignatures treballades en anglès: des del gir cap al català (irremeiablement per no caure en la desesperació d'aprenents i ensenyants) fins a les classes amb dos professors a les aules d'ESO, un d'ells especialista en anglès, per poder dissenyar mesures d'atenció urgents i donar suport al professor de l'àrea.

També comentàrem la nostra renúncia a l'auxiliari de conversa que ens oferia la Conselleria per dos motius: el primer era perquè només cobria mitja hora per a tots els cursos on s'aplica el TIL i pedagògicament no esdevenia un recurs factible i la segona perquè la cooperativa havia de bestreure els doblers per pagar aquesta persona que, a més, era compartida per una altra escola pública.

Quina ha estat la col·laboració de la Conselleria per aplicar el TIL? Ha explicat com s'havia d'aplicar?

Les conclusions a aquesta pregunta foren:

No hi ha hagut cap col·laboració, més bé una fiscalització. No hi ha hagut explicacions, no han ofert recursos, ni consells,... zero. Una reunió informativa abans de la redacció del projecte amb el director general va ser l'única mesura extraordinària rebuda.

Hi ha hagut altres reunions amb professorat, impartides per gent gens especialitzada ni assabentada del tema que no va oferir cap informació de com aplicar-lo ni cap solució als problemes que han anat plantejant durant el curs. S'ha evidenciat una clara intenció només controladora: cridades i visites per veure si s'aplica correctament d'acord amb les instruccions. S'han limitat a demanar canvis sense oferir estratègies, ni recursos materials o humans de cap casta, ni tan sols informatius. De fet, hem rebut visites d'inspecció per veure com aplicàvem el TIL i assegurar-se si es feia segons la normativa.

Cada professor "s'ha cercat la vida" fent un exercici de responsabilitat, preocupat pels alumnes.

Com a curiositat es va explicar que en una reunió al CEP de Manacor on assistí una representació del nostre professorat se'ls demanà si els podrien passar el material que des de l'escola havíem preparat per impartir les classes "TIL".

Com tenir cura de l'Atenció a la Diversitat? Com ha estat la relació amb la Conselleria aquest temps d'aplicació del TIL?

Potser aquest és un dels aspectes de l'aplicació del TIL més sensibles i que més fan destacar el seu caràcter d'improvisació. Les conclusions que exposàrem foren aquestes:

L'atenció a la diversitat de l'alumnat s'ha ressentit. Parlam d'alumnes que ja presenten unes dificultats i que els recursos humans destinats a la aquesta atenció ja han estat minvats en els darrers dos anys seguint una política de retalls gens sensible a aquesta circumstància especial.

Si a això afegim explicacions en un idioma que no dominen tenim com a resultat una interferència molt bèstia quant als aprenentatges assolits amb molta dificultat en la llengua vehicular que de sobte passam a canviar. Han estat paleses les cares de desorientació a l'hora de passar de cinc-cents a quinientos, per posar un exemple il·lustratiu.

Mesclar tants ingredients per a aquests alumnes presenta un risc molt evident: que no puguin acabar per digerir res i no avancin en els seus aprenentatges ni en el seu desenvolupament com caldria esperar.

Finalment han d'esser atesos en català després de molts d'intents i frustracions. La Conselleria no ofereix cap altra alternativa, recursos, idees ni res semblants. És com si aquest alumnat no existís.

És suficient el nivell B2 exigít per la Conselleria per fer una assignatura en anglès?

La resposta a aquesta polèmica qüestió va ser gairebé unànime entre el professorat de la nostra escola: es considera totalment insuficient. Les classes en anglès no només necessiten un domini de vocabulari específic de cada matèria sinó que també fan falta estratègies per poder-les explicar. El nivell B2 no permet això: és suficient per "ser alumne" d'una assignatura impartida en anglès, no per ser el professor que explica.

Queda clar també que si es tractàs d'impartir classes magistrals, aprendre de memòria i amollar la lliçó mecànicament potser sí seria suficient. Però a les classes hi ha una interacció contínua, es fan preguntes, es plantegen problemes...el B2 no permet que aquesta interacció sigui fluida ni correcta.

La conclusió és clara: Si l'objectiu és aprendre anglès i l'alumne té com a model el seu professor, resulta per a ells més perjudicial que beneficiós. No basta només saber anglès. S'ha de conèixer el vocabulari específic de cada àrea. Fa falta molt d'anglès no només per al professor. L'alumnat també ha de saber de què li parlen. Hi ha d'haver un feed-back.

Fer una o diverses assignatures en anglès és la millor eina per aprendre anglès? Quines condicions s'han d'acomplir?

Està clar que seria una bona eina si es començàs a fer des d'infantil amb una bona planificació, un bon pla per la seva implantació progressiva. Es tractaria de defugir de les imposicions "sense ordre ni concert" que hem patit fins ara.

Les condicions que s'haurien d'acomplir serien:

La immersió lingüística i la creació de necessitats i contextos reals

Millora de condicions: grups reduïts, dos professors per aula, suficients recursos, etc.

Necessitat també de combinar amb altres estratègies socials : cinema, tv, lectures, professors nadius, subvencions i/o programes d'estada a l'estranger.

Tenir en compte que s'hauria d'englobar més d'una actuació social que interaccionàs amb el context escolar.

Alguns alumnes sí poden treure'n beneficis. Però seria millor pensar com refermar l'assignatura d'anglès de qualque manera.

Es necessita motivació de l'alumnat, amb un nivell suficient per no frustrar-los massa prest. Es molt complicat haver de cercar, per una banda, el vocabulari que no coneix i per l'altre haver d'entendre el contingut d'una assignatura en un idioma que no domina.

El professorat hauria de tenir una bona competència i l'alumne hauria de tenir garantit un nivell adequat per poder seguir el curs. S'hauria de remarcar molt el treball en l'expressió oral i no de caire tant gramatical.

Com a conclusió podríem dir que potser seria millor incloure més hores d'anglès, però mai no una assignatura completament en aquesta llengua .

A alguns centres de Felanitx funciona des de fa temps el programa de Seccions Europees. Quina és la valoració que es fa de la seva aplicació?

La nostra escola té una opinió bastant clara: aquests programes es fan amb grups d'alumnes seleccionats (normalment es tracta d'alumnes que presenten un bon nivell de competència lingüística i superen unes proves de preselecció internes). Per aquest motiu, creim que els resultats no són comparables amb el TIL, on tothom hi té cabuda. A més, es tracta de programes discriminatoris en el sentit que van en contra d'una l'escola inclusiva com la nostra. S'han de fer adaptacions i desdoblaments i aplicar qualsevol mesura d'atenció a la diversitat que estigui al nostre abast (i a la nostra imaginació, arribat el cas) però mai no separar segons el "nivell" de l'alumnat.

Una assignatura feta en anglès assoleix el mateix nivell de coneixements que una que ha estat realitzada amb la llengua pròpia? (per exemple, a algunes editorials, les edicions que han fet de determinades assignatures en anglès és la del llibre de diversificació, de nivell molt més baix.

La nostra resposta és contundent: no. No ho permet la competència lingüística del professor ni els coneixements de l'alumnat. Resulta que no aprenen anglès com correspon i a més perden continguts de la matèria.

S'ha de tenir en compte que només un deu per cent (aproximadament) potser sí podria assolir un nivell semblant. La resta d'alumnat, però, obliga a baixar el nivell i també ve just. Només si tinguessin un nivell semblant al de la llengua materna hi hauria possibilitat d'èxit, però està clar que amb els plantejaments actuals esdevé missió impossible.

Des del moment en què es fa amb tot l'alumnat és impossible impartir el mateix nivell de coneixements degut a la gran diversitat. Sobretot en àrees

més teòriques. La majoria de llibres ja venen adaptats. Si no és així, el professorat l'adapta. S'adapten també les proves i els criteris d'avaluació.

Finalment, està clar que l'idioma dificulta la comunicació i l'aprenentatge és molt més lent. Els alumnes amb dificultats, directament desconnecten.

El TIL ha estat una excusa quan allò únic que volia era reduir la presència del català a les escoles?

Unànimement, s'ha estat d'acord amb aquest plantejament. La immersió lingüística a l'escola estava normalitzada i amb els postulats del TIL es trunca la feina de trenta anys. El més greu de tot ha estat passar per damunt del projecte lingüístic de les escoles.

Es tracta, i està molt clar, d'una maniobra premeditada per reduir el català a l'escola. Pocs llocs trobarem on hi hagi una cohesió social consolidada a partir de la llengua del territori. El TIL ha despert confusió i ignorància. Ha significat l'arraconament del català i ha creat conflicte allà on no n'hi havia, suscitant un nivell de crispació i disputa que ja estava superat.

Sota mà, mols dirigents del partit que governa admeten que no creuen en el TIL, però a l'hora de les urnes no queda gens reflectit.

Com ha estat la reacció dels alumnes?

Les respostes vénen resumides en aquests punts:

S'han resignat a una imposició que els frustra els aprenentatges. Fan el que poden per sobreviure i com millor saben, però passen poc gust.

S'han sentit estranys a l'hora d'haver-se de comunicar de manera forçada amb un idioma que no és l'habitual.

Estan preocupats, igual que les famílies, quan veuen que els costa seguir el ritme. Són molts els qui queden endarrerits.

El rebuig que puguin manifestar també depèn de l'assignatura que es fa en anglès. NO és el mateix una plàstica on la pràctica pot compensar un poc la dificultat teòrica que les ciències socials, per exemple. Es bloquegen i tendeixen a l'abandonament. Baixen el rendiment indefectiblement.

I la motivació del professorat?

Segueix una mica la línia de l'alumnat. Estan d'acord que no motiva gens veure la cara dels alumnes. Se senten fermats, estrets o no poden fer el que voldrien o dir el que pensen perquè o bé no en sap o bé no l'entenen. Senten que perden credibilitat i autoritat com a professors perquè massa sovint mostren inseguretat. El curs, en definitiva, s'ha fet molt llarg.

Se senten a disgust com a professionals de l'educació, s'hi oposen la gran majoria. Però fan el que els diuen per no perdre la feina. S'esforcen malgrat la desorientació i la consciència de les dificultats afegides que els suposa l'aplicació del TIL. Tracten de perjudicar tant poc com sigui possible l'alumnat.

La sensació general és que es troben decebuts i desmotivats. Han hagut de canviar activitats creatives per altres més magistrals i els ha limitat moltíssim la interacció.

I la pregunta final: és el TIL la solució al fracàs escolar?

Res més lluny: l'incrementarà moltíssim. Aïlla els nins, els desmotiva, els frustra i crea barreres a l'aprenentatge. El fracàs escolar té causes profundes. Per supera-lo s'han d'aplicar moltes estratègies bastant més complexes que un projecte lingüístic d'aquestes característiques.

La conclusió és que en pot generar molt més. Els qui no pateixen fracàs escolar ara no entenen els mecanismes de les noves assignatures i no es troben a gust dins l'aula. Els qui els tenen i els costa l'estudi com reaccionaran?

Aquestes reflexions conjuntes vénen a certificar que tot i l'aplicació del TIL per imperatiu legal no ha convençut gens a nivell pedagògic ni ha esdevingut una eina eficaç per millorar els aprenentatges. Més bé ha deixat palès que s'han obert noves fractures alienes a l'àmbit educatiu, però que hi repercuteixen directament; s'han detectat interessos allunyats del context escolar, però que hi incideixen seriosament lesionant la interacció entre professors, alumnes, pares i gran part de la societat.

Ha significat, per altra banda, la pèrdua progressiva de l'autonomia que com a centre ens atorga la llei. La imposició d'un projecte lingüístic diferent al que consensuà en el seu moment la nostra comunitat escolar segons els mecanismes legals establerts i fruit del consens, el compromís amb la llengua i la reflexió, perd vàlua i queda relegat a

una anècdota. Es menysprea així la pròpia identitat com a escola i no es té en compte que l'elecció de centre per part dels pares ve condicionada per l'interès d'incorporar a l'educació dels seus fills uns projectes lingüístics que assegurin la formació integral en la llengua del país.

En definitiva, sentim que la Conselleria, a través d'aquesta gestió improvisada i impositiva, s'ha situat contra l'escola en lloc de vetllar per ella; ha complert les expectatives d'un parell en detriment de la gran majoria que també forma part d'aquesta terra; ha portat una línia de persecució especialment evident envers escoles com la nostra on el català és un dels trets d'identitat que millor ens defineixen i ho fa en el dia a dia, fiscalitzant la nostra feina en lloc d'oferir un servei d'acompanyament en la gestió educativa.

Com actuar davant les noves tecnologies

Sabeu que és un *selfie*? I un *hashtag* o *trending topic*? O un *sexting*? Aquestes paraules són comuns en el llenguatge dels joves i van sorgint a causa de les necessitats que creen les noves tecnologies. Han passat molts d'anys des que van aparèixer les primeres televisions en blanc i negre, i des d'aquell moment no ens hem aturat d'evolucionar i créixer dins aquest "món online".

Som tots els qui d'una manera o una altra en fem ús; per exemple, mirem els diaris per Internet, accedim de manera ràpida a tot tipus d'informació, comprem bitllets d'avió, revisem els comptes del banc, tenim major control en dels nostres fills a través del mòbil o mantenim contacte amb antics amics a través del Facebook. Per tant, s'ha anat modificant el nostre estil de vida, la forma de comunicar-nos amb els altres i la manera de gaudir del nostre temps lliure.

Ara bé, quan els nostres els fills/es

dediquen la major part del seu temps navegant per Internet, mirant el *Faebook*, jugant als videojocs, escrivint per *whatsapp* o actualitzant contínuament el blog i deixen de banda tota la resta, és quan ens podem començar a preocupar; ja que pot acabar interferint de forma significativa en els seus estudis o en la seva vida personal i social aïllant-lo del món real, i en alguns casos, convertir-se en una addicció. Els més vulnerables a aquests riscos són els adolescents, per tant, som els pares qui podem ajudar-los a fer-ne un ús responsable i així puguin aprofitar els beneficis que les tecnologies ens aporten sense convertir-ho en un problema.

I com ho podem aconseguir?

Intentar que facin un ús racional i controlat, és a dir, pautar les hores que hi poden dedicar diàriament tenint en compte totes les altres responsabilitats i activitats.

WIKIPEDIA

SONICO
amigos conectados

SOUNDCLOUD

facebook

twitter

flickr
by Yahoo!

LinkedIn

YouTube
Broadcast Yourself

xes socials durant el temps de classe i d'estudi.

Deixar-los molt clar quin tipus d'informació es pot compartir, i explicar que tot allò que comparteixin a través d'Internet queda fora del seu control.

Recordar-los que no han de donar mai informació privada com les dades bancàries, números PIN o contrasenyes.

No deixar que hi dediquin tot el seu temps d'oci, fomentar les activitats a l'aire lliure, quedar amb els amics o practicar activitats esportives.

Conèixer quines són i com utilitzen les diferents aplicacions ("acompanyar-los, però no espiar-los").

Controlar que els jocs o programes que empen siguin adients a la seva edat.

Ensenyar-los a respectar els moments en què s'està en família.

Que no disposin de cap accés a les xar-

I finalment, un dels més importants, donar exemple amb els nostres comportaments, no hem d'oblidar que som el seu model a seguir.

Les noves tecnologies ens han obert un món ple de nous recursos que ens estan beneficiant amb multitud d'aspectes en el dia a dia, i hem d'aprendre a aprofitar-ho i evolucionar amb ells. I som nosaltres, els pares, qui els hem d'ajudar a fer-ho d'una manera sana i responsable.

Maria Bel Picó Duran
Bàrbara Vicens Cler
ADIV. Servei de Psicologia i Formació

ADIV

SERVEIS DE PSICOLOGIA I FORMACIÓ

Són un centre sanitari ubicat al municipi de Manacor. Ofereixen atenció psicològica per a totes les edats, a nivell individual, de parella i familiar. Realitzen avaluacions psicològiques, d'aprenentatge, pericials i neuropsicològiques; disposen de tot el material necessari per a tal fi. Compten amb un servei de logopèdia.

Ofereixen diferents tallers per aquest estiu encaminats a la millora acadèmica i personal dels més petits.

Tenen convenis amb diferents asseguradores.

Per a més informació podeu visitar la seva pàgina web www.adivpsicologia.com o al telèfon 971844853

El “Belle Canto” va perdre una gran figura

Sabeu que no és la primera vegada que surt a la revista? Al mes d'abril en Toni Solas em va dibuixar juntament amb el meu padrí, i avui torn esser per aquí per contar-vos el meu pas pel col·legi.

El fet d'esser veí de Sant Alfons va fer que la meva infància estàs lligada a aquell pati amb aquell arbre gros enmig. La porta sempre estava oberta i els nins del barri ens hi apropàvem per jugar a futbol, o simplement per trobar-nos els dissabtes.

Vaig anar a escola a la Providència, la Caritat, i arribava a Sant Alfons després d'anar a l'escolania amb D. Pep Mascaró..

Artigues i Bordoy agenollats aquí darrere, D.Toni ja ens havia tornat aplegar. I no era mal de fer. Asseguts per ordre alfabètic tenia en Biel de Ca'n Pedeset just al davant i m'entenia molt més amb ell que amb en Pitàgores i el quadrat de la hipotenusa. Les matemàtiques varen deixar d'esser exactes per mi de ben petit. I si el meu pare a l'hora de dinar em deia: “avui he fet un cafè amb en Xorret”.... era qüestió de fer via a acabar el plat, que venia mal temps de bon de veres.

A l'hora del berenar, la madona Galereta feia els pa amb oli. Dins la cuina hi havia una torradora i si era plena,

empràvem els laterals de les olles per torrar el pa. Aquelles llesques amb pebre bo, tomàtiga i ceba ho eren bones! Tota una "delicatessen" que els de *Master Cheff* al costat de madó Joana haurien semblat escolanets de segona darrere els fogons. Encara em pareix veure el Pare Duran cobrant els berenars, les paperetes o obrint la finestra del pati on venia caramels de “Nata” i de “Cubalibre”. (si, si Cubalibre, què vos pensau?)

Desgraciadament a St Alfons es varen truncar les meves aspiracions musicals.

El “belle canto” va perdre una gran figura. D Guillem Pizà, l'organista, feia proves als nins pel cor de l'escola, i ens feia cantar l'escala musical: *do... re... mi... fa... sol,....* jo entre el “sol” i el “la” vaig intercalar un gall que durà dos compassos i ell aturà l'orgue i em va dir *monet, tu seràs bo per un altra cosa*. No sé si em va fer més mal el “monet” o veurem privat d'anar al cor on hi havia quasi totes les nines que, inexplicablement, havien passat d'esser les pesades i avorrides nines de classe a tenir un atractiu i una gràcia difícil d'explicar. Quines coses!

Darrer de Maig a St. Salvador, amb les seves guerres d'aigua; l'exàmen de 100 preguntes de Naturals (a mi me'n sobraven 90!!!); atletisme, bàsquet, vela a Calanova, repassos; taques dels “rotrings” en acabar el dibuix (això feia molta, molta ràbia); genolleres al pati (isto, isto, ma mare me mata! El xandall nou!!!); aquella camiseta groga, amb vorettes blaves del col·legi que picava s'ànima; Bordoy a la pissarra...(ja he rebut...); i “ja és divendreeeeeees!!!!!!!.”

Vull saludar els nins, nines, joves i al·lotes que avui sou a les aules on també nosaltres vàrem estar; que corren i juguen com férem també sota el lledoner i que el dia de demà deixareu a uns altres. Als vostres mestres, alguns dels quals aprecïu molt, amb els quals he compartit instants molt, molt bons i ben especials. I com no, als meus companys de classe i als meus

professors, que ompliren la meua maleta de vivències i moments d'aquells que mai s'obliden.

El meu record per na Francisca Adrover i Tirado, que amb tanta paciència de ben petits ens feia aprendre les nades, i que ens va partir, per sortir-nos a camí amb el seu somriure i la seva guitarra.

A tots i a totes moltes gràcies i bon estiu.

Bernat Bordoy Barceló
n^a 10, 8è A
Col·legi Sant Alfons E.G.B

Bernat Bordoy Barceló

Bernat Bordoy Barceló (1973) és més conegut com en Bernat d'es Polos a la vila. Quan va acabar l'EGB a Sant Alfons es va matricular a l'Institut i allà va estudiar administratiu. Finalitzats els estudis va posar-se a fer feina a l'empresa familiar.

És una persona molt comunicativa i molt engrescada en totes les iniciatives que emprèn. No de bades va ser monitor del club d'esplai Albada ja fa un bon grapat d'anys i ha fet feina amb grups de joves d'edats diverses.

Però pot ser la seva vena interpretativa és la més coneguda. Des de la seva creació, ha estat membre de Mai som tots teatre, alternant la intervenció en les diferents obres amb les exigències de la seva feina. També ha actuat amb el grup Gent de Bulla i amb Nostra Terra a Ciutat.

A part del teatre, es confessa un viatger apassionat. Li agrada anar d'excursió, al teatre, al cinema, de soparillos...Ah! I participar cada anys a Sa Rua felanitxera. I sobretot reconeix que li agrada la seva feina perquè alegre i refresca la gent a l'estiu.

QUE ENS HO PASSAM DE BÉ A L'ESCOLETA!

Escoleta municipal

Som els nins de 2 anys i us volem contar què hem fet durant aquest curs i el gust que hem passat.

Ens ha agradat molt anar a l'escoleta, on hem après moltíssimes coses a ser més autònoms, a compartir, a tenir valors, a fer silenci, a pintar, a cantar cançons, a aprendre a parlar i desenvolupar el llenguatge,... A més, hem gaudit fent moltes activitats diferents, com són ara, experimentacions, fitxetes, murals, jugant amb plastilina, anant a psicomotricitat, fent joc lliure, sortint a conèixer el nostre poble.

Una de les activitats en què hem gaudit més ha estat fent les festes dels colors. Les edu-

cadres, per tal que aprenguéssim els colors d'una manera més divertida, ens prepararem activitats relacionades amb el color que ens tocava aprendre a cada trimestre.

Sempre a la festeta havíem de dur una peça de roba relacionada amb el color i, a més, ens preparaven una activitat relacionada amb aquest.

El primer trimestre férem el groc i de casa duquérem retalls de revistes amb objectes d'aquest color. El segon pintàrem amb rodets i pintura vermella. També férem la del blau i estampàrem les nostres mans i aferràrem trossets de paper. Finalment, férem la del verd i ens pintàrem la cara de granota, jugàrem amb pilotes verdes i aferràrem objectes verds a un paper verd.

Aquí us deixam quatre fotos perquè pugueu veure com hem gaudit durant aquest curs!

EL FINAL DE CURS

*Escoleta de Sant Alfons
1r cicle*

Un cop més ja s'acosta el final de curs. Què passa d'aviat el temps! Però els nins i nines de 5 anys aquest final de curs serà una mica especial: és el darrer any que aniran a l'escoleta ja que l'any que ve seran grans i començaran una nova etapa a primària..

Dins l'aula hem parlat del nou curs, del canvi que suposarà anar a un altre edifici, de conèixer mestres noves, però és millor que llegiu les seves respostes davant els interrogants que els hi vàrem plantejar.

1. A quina escola anirem l'any que ve?

Enir a sant alfons o galanix.

2. Com serà l'escola nova?

sa mestrescola sera grossa i una maltes clares.

3. Com serà la vostra mestra?

Sanestra mestre no anira de bonnes.

4. Què durem dins la motxilla?

dints sa motxilla dire molts da d'ures.

5. Quines feinetes fareu?

as poti té un alera amix i a pilotas.

6. Com serà el pati?

Jugare amb sas pilotes am sa meba amija.

7. A què jugarem?

sas fainetesca fara saram medi matemàtia cestella.

Des de l'escoleta volem encoratjar-los a seguir endavant amb molta il·lusió, a estudiar molt i a aprendre sempre amb ganes i confiança!

Bon estiu!

LA NOSTRA PRIMERA CARTA

1r primària

Aquest darrer trimestre, els nins i les nines de primer hem escrit la nostra primera carta i hem anat a correus a tirar-la a la bústia.

La carta era per als nostres papàs i els contàvem com ens havia anat el dia a l'escola.

Ara ja sabem les diferents parts que té una carta i que, per poder enviar-la i que arribi al seu destí, és necessari posar-la dins un sobre amb el nom i l'adreça correcta i aferrar un segell al sobre.

Aquí en teniu un exemple:

Felanitx 28-4-2014

Estimat papà:
M'agrada anar a escola i jugar amb els meus
amics. Hi ha moltes coses per jugar i m'ha
pas fenomenal.
A l'escola jugo, aprenc, me diverto, estudi i
aprenc molt.
M'agrada molt fer plàstica perquè fem exercicis
molt divertits i religió perquè aprenem coses
del Sen Jesús.
Una besada.

F. Xavier

Francesc Xavier Bosch 1rA

Francisca Barceló Roselló
Gabriel Vaquer 63 1. esq.
07 200 Felanitx
I. Balears

Neus Riera Barceló
Gabriel Vaquer 63 1. esq.
07200 Felanitx
I. Balears

COLÒNIES

HIPOCAMPO 2014

2n primària

Arribada l'hora d'acabar el cicle, quina millor manera que gaudir d'una estada junts i fora de les aules. Així que els alumnes de 2n de primària hem passat dos dies de colònies a Hipocampo i un parell ens conten el que han viscut.

MARC LOZANO

Vàrem anar de colònies a Hipocampo.

Vàrem arribar i els monitors ens esperaven, nomien Adrià i Marga. Vàrem anar amb ells a la platja i hi havia ones, però ens vàrem banyar i també vàrem berenar.

Al migdia arribàrem a la casa i dinàrem, després anàrem a contar acudits.

El capvespre jugàrem a Master Chef Junior i va ser molt divertit.

Va arribar el vespre i va passar el que m'esperava: vaig plorar perquè enyorava la meua família, gràcies a la meua mestra que em va fer molts de mimos.

El dia següent vaig jugar a tennis i al migdia vàrem arribar a casa.

Estic molt content d'haver anat a aquestes colònies.

MARC MONSERRAT

Vaig anar de colònies amb autocar fins a Hipocampo. Vàrem arribar i vàrem descarregar a l'apartament. Vàrem conèixer els monitors, Marga i Adrià i ens varen dir que ens posàssim el banyador i agafàssim la tovallola, la crema i el berenar i anàrem cap a la platja.

L'horabaixa vàrem fer un concurs de Master Chef junior i vàrem fer crespells.

Al vespre vàrem fer una actuació i jo vaig cantar amb el micro una cançó que es diu Happy i que m'encanta.

Pau Blinnàvor Julià
2nA

ANAM DE COLÒNIES A L'HIPOCAMPO.

Els nens de 2n de primària varem anar de colònies a l'hipocampo. El primer dia varem anar a la platja i encara que va ploure ens varem banyar. També varem fer un concurs de Masterchef i varem fer crespells. Al vespre varem fer grup de cantar i ballar i varem dormir tots junts amb la mestra!!

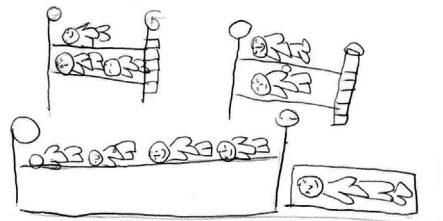
Và ser super xupi guai!!!!

L'endemà varem jugar a jocs d'aigua i varem pintar la camiseta blanca que duem dins la motxilla.

Mes ho varem passar super xupi guai!!!!

Xavier Nicolau

2nB

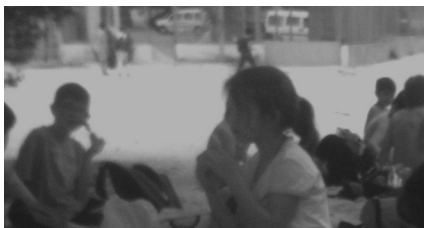

Maria Soler Xamena

2nB

ES PALMER (SES SALINES)

3r primària

Dia 13 de Maig vàrem anar d'excursió a *Es Palmer* (ses Salines) situat en el terme municipal de Campos. La zona del salobrar és un conjunt d'estanys construïts per a l'extracció de la sal, i units a la mar per un canal procedent de la platja del Trenc.

Vàrem partir a les 9:00 h del matí. Quan vàrem ser allà, vàrem conèixer els nostres monitors que nomien Rafel i Tomeu.

Ens varen dir que féssim grups, cada grup tenia: uns prismàtics, una llibreta on hi havia plànols, dibuixos d'aus i animals que vivien allà. També varen donar una fitxa i bolígraf per omplir mentre fèiem les observacions.

Vàrem començar l'aventura, passàrem per damunt uns ponts petits i començarem el recorregut, fins que arribàrem a una caseta on berenàrem. Comprovàrem la quantitat de sal que tenia el primer estany amb un ou, com havíem fet a la classe el primer trimestre per preparar les olives trencades, també utilitzàrem un aparell que es diu refractòmetre. El primer estany tenia 5 de densitat i el darrer 25.

Pels distints estanys (als quals l'aigua arriba amb una bomba impulsora) segons la seva salinitat hi havia ocells, ja que en els estanys on hi havia menys sal, hi ha peixos entre ells llises i anguiles que els ocells mengen.

Així com augmentava la salinitat de l'aigua els peixos no hi podien viure, però hi havia un bacteri anomenat artèmia salina, de color rosa. Els monitors ens varen dir que igual que la nostra pell té melanina, les artèmies tornen roses per protegir-se del sol. Tot aquell estany era rosa i ja podien veure-hi cristalls de sal que tastàrem, i després teníem molta set.

Vàrem veure molts de flamencs, en vàrem

contar fins a 46, també hi havia becs d'alena, ànnera blanca, avisadors, àguiles peixateres i altres que no vàrem poder veure.

Ens vàrem fixar que en aquell lloc no hi havia cap paper a terra, però sí molts de moscards.

Ja quan acabàvem, arribàrem a la fàbrica on arrepleguen la sal; ho fan mitjançant un tractor i l'acaramullen fent muntanyes: la sal més bruta a un primer caramull, la sal un poc més neta a un altre caramull i la més neta de totes a un súper caramull de 10.000 tones. Després es posa a dins un forn a 180° per llevar-li humitat i microbis. Una altra manera d'obtenir sal és a partir d'uns estanys molt petits on es fa la recollida diàriament i de manera manual, s'obté la sal grumet o flor de sal, que és la de major qualitat.

Més tard agafàrem l'autobús i ens dirigírem a la platja de sa Ràpita, no va fer bon dia i no vàrem poder banyar-nos.

Primer de tot vàrem dinar, un dinar molt bo, però quan dinàvem va passar un cotxe per la platja i ens vàrem haver d'aixecar del lloc on dinàvem.

Quan acabàrem de dinar, quasi tots els nins jugaven a futbol i els altres amb arena, ens banyàrem els peus.

Vam tornar a casa feliços, però ben plens d'arena.

Alumnes de 3r Primària

LA CREATIVITAT

4t primària

A la revista del segon trimestre us vàrem explicar una mica com treballàvem el taller d'expressió escrita

CREATIVITAT els alumnes de quart curs. Ara us adjuntam una petita selecció d'algunes d'elles.

Ha estat un taller molt engrescador per als alumnes i l'avanç en expressió escrita ha estat considerable.

Desitjam un molt bon estiu a tothom!

CREATIVITAT
 TEXTE ARGUMENTETIU

CREATIVITAT 5

NOMES CLASSES PER ES DEMATÍ.
 Em el col·legi hem un torn de classe
 es dematí i un altra l'horabaixa,
 després de dinar. I m'agradaria
 que el cambiessin.
 En primer lloc anam i tornam a
 l'escola 4 vegades al dia. Anam a
 dinar molt prest i quan estam
 fent la digestio hem de tornar
 a l'escola. L'horabaixa es fa massa
 llarg.
 En segon lloc després de tornar
 de l'escola no ens queda cos
 temps per jugar, fer deures, entrenos
 porar i d'altre.
 Per tot això m'agradaria fer
 totes les hores continuades. Estoriam
 molt més contents, professors i
 alumnes.

Fau Obrador Miranda

CREATIVITAT 8

DISBAUXA - VAIXELL - XOCOLATE - XILOFON

(Em Toni i na Mercè parlen animadament a un vaixell ple de gent que fa disbauxa.)

- Hola, Mercè! Quina sort que ens hagin convidat a aquesta festa!

- Sí Toni. A jo m'encanta!

- Ja t'has banyat a la font de xocolata?

- N'hi ha una?! Ara mateix m'en vaig a porar-me el banyador!

(Na Mercè s'acosta a una font de marbre d'on cau un munt de xocolata fosa) Després, marxa cap als vestidors).

- Ara torno, Toni!

- (Em Toni s'acosta a la taula del DJ i li pregunta:)

- Ei, DJ, em deixes tocar una murgueta?

- Ho sento, no puc. Però si vols pots tocar el

xilofon!

(Arrriba na Mercè. Es tira a la font i surt plena de xocolata).

- Ha estat molt

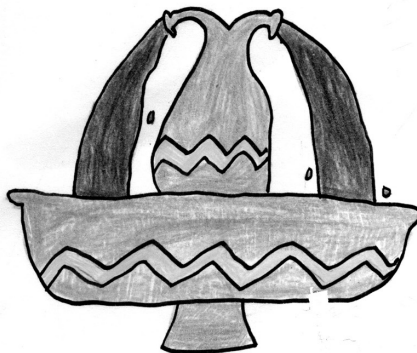
divertit!

- Bé, Mercè, crec que em

en hem d'anar.

- Adéu!

- Adéu a tothom!!

Maria del Mar Mas

CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

5è primària

Els alumnes de cinquè de primària hem participat al I Certamen Literari de Sant Jordi organitzat per la Sectorial d'Ensenyament

de la UCTAIB. El tema elegit era el mateix del de la festa del llibre, és a dir *Conèixer Felanitx*. Els de cinquè, a més, vàrem treballar la part històrica, per tant el relat era una narració històrica i fantàstica relacionada en Felanitx. N'hem elegit una mostra que us reproduïm a continuació:

TERRA DE FONERS

En Jordi era un foner alt, fort i era el millor foner del seu poblat, però tenia una cicatriu a la cara de quan era petit, de quan jugava amb els seus amics a fer punteria i sense voler, li varen tirar una pedrada a la galta.

Vivia a una petita badia al sud-oest d'una illa (Mallorca), a un poblat de navetes (closos). Ell tenia una família: la seva dona na Cati i el seu fill, n'Àngel, d'uns set anys. En Jordi era com el mestre del seu fill. Li ensenyava a tirar, ja que en Jordi en sabia molt, li posava el menjar damunt un arbre i fins que n'Àngel no el tomava amb una pedrada, no menjava. En Jordi també li va ensenyar a fer fones, fins que n'Àngel va fer per primera vegada la seva pròpia fona. La seva dona, na Cati, els ajudava a fer foc cada dia, ja que tenia molta experiència: agafava dos bastons o dues pedres fogueres d'en terra o del bosc que n'anaven a cercar i ja tenien foc per fer el sopar. Cada horabaixa n'Àngel i en Jordi anaven a caçar junts amb les seves pròpies fones i llances. N'Àngel de cada dia en sabia més i tenia encara més experiència, però tot gràcies a en Jordi

que era "el vell savi". Al dematí, quan ja tots s'havien aixecat, se solien reunir en Jordi i n'Àngel i tots els seus amics i solien fer una espècie de torneig de tirar pedrades a unes dianes de fusta que havien fet d'un bon tronc d'un gran arbre.

Feia uns dies que anaven escassos de Myotragus i en Jordi va decidir anar a pescar a un enfonyall de la badia (es Riuetó). Mentre pescava va veure unes coses surant que entraven i la gent d'allà dins començaren a tirar fletxes. Les coses flotants eren galeres! En Jordi va córrer a mil per hora a cercar els seus amics, i tots amb la fona a la mà, començaren a tirar pedrades per amunt i per avall mentre que n'Àngel i na Cati els preparaven les pedres. Finalment, els foners vanceren els romans després d'enfonsar una galera, ja que als romans no els va fer molta gràcia i se'n tornaren molt espantats. Tots els foners estaven contents i pegant bots, sobretot en Jordi, perquè sabia que aquells bojos de les fletxes no tornarien.

*Emili Arroyo Oliver.
Cinquè A d'Ed. Primària*

TAST FOTOGRÀFIC

5è primària

Volem compartir amb vosaltres un tast fotogràfic d'algunes de les activitats que hem dut a terme durant d'aquest curs 2013-2014.

Recordau que, com sempre, podeu gaudir de la totalitat de les fotografies a la nostra wiki.lledoner:

http://wiki.lledoner.com/index.php/CINQUÈ_d'Educació_Primària._2013-2014

Educació Secundària **escola**

EL NOSTRE VIATGE A BARCELONA!

6è primària

Havien parlat molt d aquest viatge i semblava que estava tan lluny que no arribaria mai. Octubre, novembre, desembre..., ja sabíem la data, seria per març. Gener, febrer..., faltava un mes; el 12 de març sortiríem cap a Barcelona, fins dia 14. Vam fer els grups per dormir a l hotel i tots el preparatius perquè no ens faltés res i fos un viatge inoblidable. I... a la fi va arribar el gran dia! Maleta feta, amb tot el necessari i alguna cosa més. A les 6 de la matinada, i sense despertador, era al passeig Ernest Mestre per anar cap a l aeroport. Comiat dels pares, ells molt tristos, i nosaltres molt contents. La primera vegada que viatjava sense ells i amb els meus amics, no es podia demanar res més. La diversió estava assegurada.

Aeroport, avió, arribam a Barcelona, ja hi som! Nervis, emoció, alegria, no sé quina paraula ens podia descriure.

Un bus ens esperava per començar el nostre somni, i a partir d aquí ja no ens vàrem aturar. Vàrem començar per visitar la Sagrada Família, fotos i més fotos. A mig dia arribem a l hotel, ens van donar les habitacions, deixam les maletes, i a dinar, que bo és tot! L horabaixa vam anar a visitar la fàbrica de xocolata, sembla mentida el que es pot arribar a fer amb la xocolata, impressionant. Aprofitem per comprar bombons i xocolata. Tornam a l hotel, sopam, i a la nit, visita nocturna per Barcelona, espectacular veure-la de nit amb

tantes llums. I a dormir, el dia següent ens esperava un gran dia.

Dijous visita al camp nou, increïble, per mi, allò millor. Vàrem anar per tot, al museu de trofeus, vestuaris, vam seure a les grades... vaig gaudir moltíssim, fer moltes fotos i comprar alguns records. I després a patinar a la pista de gel.

El dematí va ser genial i després de dinar a l'aquàrium, vaig veure peixos que no havia vist mai a la meua vida. Després de sopar l'Imax ens esperava per veure una pel·lícula en 3D. El dia va ser molt intens, però quan vam arribar a l'hotel encara teníem forces i ens varem ajuntar tots els amics en una habitació, procurant no fer molt de renou, per xerrar i riure un poc, era l'última nit a l'hotel i havíem d'aprofitar. Divendres, últim dia, el temps havia passat volant. Vam fer les maletes i les vam baixar, ja deixàvem l'habitació. Berenam i sortim cap el Zoo, vam estar per allà tot el mati. Últim dinar a l'hotel, carregam forces i comiat. La nostra aventura arribava al final, però encara ens quedava anar al Cosmo Caixa i al Planetari.

L'alegria del primer dia ens va canviar a tots, quan vam arribar a l'aeroport per tornar a ca nostra. La nostra aventura s'havia acabat i havíem de tornar a la realitat, carregat de records que mai oblidaré i amb milers de fotos que ho van immortalitzar tot.

Lluís García Herrero

INTERCANVI TXÈQUIA

ESO

Després de molt parlar-ne i durant molts de cursos escolars, enguany hem posat en marxa una iniciativa que ha implicat de primera mà no només l'escola i l'alumnat, sinó també molt especialment les famílies. Hem duit a terme des del departament de llengua anglesa de secundària un programa d'intercanvi amb alumnat de Pilsen, localitat de la República Txeca.

Què és això de l'intercanvi? Són iniciatives que tenen com a principal objectiu la pràctica i la millora de la competència lingüística en anglès (en el nostre cas). Vist així pot semblar una iniciativa acadèmica com qualsevol altra, però res més lluny: les famílies dels alumnes triats per a aquesta experiència, normalment alumnes que són capaços de comunicar-se de forma bàsica en la llengua estrangera, acullen a la seva llar un estudiant d'un altre país que conviurà amb ells durant el període establert. Per l'altra banda, la família d'aquest alumne acollit també es compromet a fer el mateix amb l'alumne que li ha obert ca seva. D'aquesta manera s'assegura la protecció i l'atenció necessàries i s'ofereix un entorn amable i familiar per a tots els participants en el programa.

No es tracta només d'una experiència lingüística en un ambient real, relaxat i informal. Escola, alumnes i família aprenen des de diferents punts de vista. Les escoles aborden el tema educatiu des d'una altra perspectiva: coneixen la feina d'altres professionals inserits en sistemes educatius probablement molt diferents, es pren contacte amb estils i formes d'educar diferents. Els alumnes s'impliquen en la pràctica de l'idioma ràpidament a través d'una metodologia pràctica i amb una disposició molt positiva: es tracta de cercar alternatives reals per a situacions reals que ells han d'afrontar. Les seves famílies (i ells mateixos, no s'ha d'obviar) xoquen amb un modus vivendi distint al seu a través del contacte amb el nou membre, s'enriqueixen amb aquesta relació i els permet aprendre i conèixer aspectes desconeguts de l'estil i la cultura del país d'origen del seu hoste.

Un grup d'alumnes d'ESO (des de segon fins a quart) i les seves famílies han pres part d'aquest programa i l'experiència ha estat més que enriquidora: a part de la visita a la República Txeca, han estat acollits per unes famílies molt implicades i que els han tractat com un més del nucli familiar. La setmana que hem rebut nosaltres l'alumnat txec s'han organitzat per a cada dia visites i tallers per tal que coneguessin els diferents i emblemàtics llocs de l'illa (sobretot la platja, que els ha entusiasmat) i entrassin en contacte amb els costums i tradicions que ens són més propers.

Us volem oferir un petit reportatge fotogràfic que il·lustra tot això que us hem explicat. Completam la feina amb tres col·laboracions molt especials: la d'una mare, la d'una alumna i la d'una de les mestres implicats tots ells en aquesta iniciativa i que han volgut contar-nos la seva experiència de primera mà.

La proposta per a l'any que ve és continuar amb aquesta experiència.

Educació Secundària **escola**

No traven el nòrdic al llit!

Aquest intercanvi ha estat un poc estrany, però al final ha estat divertit. N'Eli ka, la meva amiga txeca, és una nina súper aguda i bona nina, a mi me va caure molt bé, i jo crec que a ella també. Quan els mallorquins anàrem a Txèquia em va agradar molt, sobretot el temps que érem per Pilsen, Praga o per Karlovy Vary, perquè tots els edificis eren molt diferents, tot era súper bonic i me varen encantar les ciutats. Sobre tot Karlovy Vary que és molt bonic, el guèiser també va ser xulo, però l'aigua no era d'allò millor. Tot i així, tot va ser genial.

Dins ca seva hi vaig passar bastant de temps perquè els més petits a les 18 o a les 19 h ja havíem de tornar a ca seva, però sempre feiem qualche cosa: o jugàvem a cartes amb el seu pare i la mare, o miràvem una pel·lícula en anglès, etc. El menjar que feia la seva mare era molt bo; quan ho veies feia un poc de mala pinta, però quan ho provaves era súper bo. En general, la família va ser molt aguda i acollidora.

Les coses que me varen xocar més

varen ser que es lleven les sabates per dins la casa, o que no traven el nòrdic al llit, que tenen les dutxes separades dels vàters, o que fins hi tot es renten les dents abans de menjar! Però en general, estar per Txèquia me va agradar molt.

Quan ella ha estat per aquí també ha estat ben divertit. Quan érem per Palma varen fer un parell de coses que a nosaltres no ens va agradar gaire, com per exemple, que se'n varen anar d'una explicació que feien a l'Aquàrium, però per ells era normal.

Els horabaixes hem anat sobretot per les platges perquè ells, pobrets, no tenen la mar aprop, han de conduir deu hores per poder anar a una platja! Quan vàrem anar el primer dia a la platja els va encantar, se varen tirar de cop i quasi no varen sortir de l'aigua ni un moment. Altres vegades també hem anat a Sant Salvador, al Parc Cafè, o a fer un gelat i a xerrar un poc. Elles ens ensenyaven coses en Txec i nosaltres en català, va ser molt divertit.

Al final me va fer molta pena que se n'anàs, aquest viatge ha estat una experiència genial, esper poder tornar-hi l'any que ve.

Marina Adrover Xamena. 2N d'ESO

Experiència d'una mare

Una nina desconeguda, una família estranya, un país llunyà, un idioma estranger, uns costums diferents. Està preparada? S'hi trobarà bé? Li faltará res? La cuidaran bé? Li passarà res? Buffffff.

Ja se'n van: Passau-vos-ho molt bé, el vespre xerram per Skype, ens avisaràs per Whatsapp?, vés alerta. Sí, es passen nirvis, molts nirvis. Les mares, ja se sap! Una setmana de viure pendent del mòbil, de permetre-li dormir al nostre costat, de despertar-se a mitjanit imaginant sentir el renouet del Whatsapp... I amb les altres mares: Com està el teu/la

teva? Què conta? S'hi troba bé? Na Kate-rina, com a bona mare, se solidaritza amb nosaltres i adesiara ens envia fotos al grup.

Ja tornen!!!! L'hi ha encantat. Una nina molt aguda, una família encantadora, s'han entès en anglès perfectament, el menjar molt bo, Txèquia preciosa. L'han cuidada i aviciada tot el que han sabut. No fa ni vint-i-quatre hores que ha tornat i ja l'enyora i frisa que vengui!

No és fantàstic que tinguin l'oportunitat de viure aquesta experiència?

Moltes gràcies als que ho han fet possible: na Katerina, na Miquela i en Pere.

Victòria Xamena Galmès. Mare.

El xoc cultural va ser molt més impactant que el lingüístic

Després de mesos de preparacions, nervis, i sobre tot, molta il·lusió, al mes de maig la nostra escola ha pogut dur a terme el primer intercanvi amb la República Txeca. Nosaltres, com a professors, sabíem que una activitat com aquesta era absolutament necessària perquè els nostres alumnes puguin entendre que la llengua anglesa és molt més que una assignatura escolar, exàmens de gramàtica i redaccions. Havien de veure que l'anglès és la llengua amb la qual es poden comunicar per tot el món, i sobre tot, que ells són capaços de comunicar-se en anglès.

Havíem triat vint alumnes amb el nivell d'anglès bastant alt, però igualment no deixava de preocupar-nos si realment els bastaria per resoldre tots els possibles problemes. En arribar a Txèquia vàrem crear un grup de Whatsap perquè els nins ens poguessin demanar ajuda en possi-

bles situacions crítiques. No obstant, mai arribaren missatges com Mestre, com es diu....? sinó comentaris com Mestre, són les sis des capvespre i ja me donen sopar!!!! És normal??? o El meu ja se'n va dormir i encara fa sol!!!

El xoc cultural va ser molt més impactant que qualsevol problema lingüístic. De fet, els nostres alumnes no han tengut cap problema per comunicar-se durant les dues setmanes.

A més a més, han demostrat ser unes persones obertes i flexibles, s'han adaptat als nous horaris (encara que els ha costat els primer dies), han provat plats típics de Txèquia amb noms impossibles de pronunciar i els han agradat(!), han visitat ciutats noves, han descobert uns costums diferents i, sobre tot, han fet amics amb els estudiants txecs!

A nosaltres, els professors que els acompanyàvem durant aquests dies, ens han fet sentir orgullosos de tenir uns alumnes tan educats, competents i amb ganes d'aprendre coses noves.

**Katerina Srpova.
Professora d'anglès. Secundària.**

XVI Jornades Multiesportives Es Lledoner

**Es
Lledoner**
Cooperativa
d'Ensenyament

**Ajuntament
de Felanitx**

AGAFAT FORT I FES ESPORT!

Aquest és el lema d'enguany de les 16enes Jornades Multiesportives Es Lledoner que organitza l'alumnat de 4t d'ESO i el departament d'educació física. Han estat tres dies d'esport intents, de convivència, de respecte, de salut i sobretot de competicions cooperatives entre tot l'alumnat de l'escola amb l'única finalitat d'aconseguir la diversió a través de la pràctica de l'esport. Com a novetat, enguany s'ha duit a terme el primer dia d'aquestes jornades a les instal·lacions a l'edifici de secundària.

**CERTAMENS
LITERARIS**

UN POBLE ANOMENAT FELANITX

Hi havia una vegada uns animals que vivien a una pradera amb molta herba i una gran quantitat d'arbres, a prop d'una muntanya on hi havia un santuari anomenat Sant Salvador. Va passar un temps i varen venir unes persones a aquest lloc; els animals es varen espantar i varen anar cap a la muntanya. Als homes els va agradar aquest lloc per viure i hi varen construir les seves cases. Aquestes cases aviat es varen convertir en moltes i varen formar un poble on la gent vivia feliç i cada any pujaven a la muntanya a veure els animals, que eren els seus amics. A aquest poble el varen anomenar Felanitx.

*Toni Sánchez Almodóvar.
2N primària.*

**Obra finalista categoria A. Certamen literari de les
cooperatives d'ensenyament Illes Balears**

**Obra guanyadora categoria Prosa als Jocs Florals Sant Jordi 2014, de la Federació de les
cooperatives d'ensenyament de Catalunya.**

L'ESPERIT DEL SINDICAT

A Felanitx s'hi troba un dels cellers més importants de la nostra història, conegut com "El Sindicat".

Allà s'hi feia un vi que comercialitzàvem, però un any una gran crisi va fer que el Sindicat es tanqués. Si li demanes a qualsevol persona et dirà que la crisi que el va fer tancar va ser econòmica, però si et dic que aquesta no és la vertadera història, em creuràs?

Hauríem d'anar uns quants anys enrere, quan tot anava bé. El vi era molt bo, la demanda era gran i vivíem bé. Vivíem bé fins que un dia va començar a anar tot malament... Les màquines demanaven a crits una renovació, un canvi d'olis, un descans ... Ningú no els feia cas, els homes no sentien res. Però alguna cosa havia canviat: ja no cantaven, ja no jugaven, només premsaven, ja no era res igual.

Cada vegada el vi era de menor qualitat. Un dia l'esperit del Sindicat va ajudar les màquines perquè no fessin tanta feina i va fer que el vi comencés a sortir amb gas perquè no en fessin més, però als amos tant els feia. Cada vegada que algú bevia aquell vi estrany li passava una cosa diferent. En Tomàs, el fill de na Paquita, cada vegada que feia una "ventositat" prenia el vol cap amunt. A na Joana, cada vegada que xerrava, les paraules li quedaven dins bombolles. I a en Tomeu, que va ser el cas més greu, cada os seu estava recobert per una bombolla!

Felanitx es va convertir durant un temps en un poble diferent i alegre, amb bombolles de tots colors i formes emplenaven els carrers pintats de meravelles i de colors vius. L'esperit cada vegada estava més enfadat, i feia que el vi tingués més gas a mesura que s'anava enfadant. Un dia, els caps van fer llevar tot el que quedava a les parres perquè es van adonar que alguna cosa no anava bé. Van embotellar el que quedava dins les bótes i se'n van anar a dormir. Però l'endemà dematí les botelles estaven obertes, sense cap gota de vi, i les parres estaven totes plenes de raïms. Que estrany!

Van tornar a llevar-los tots i a fer el mateix, però res, sempre tornaven a ser al mateix punt. El vi amb gas feia que el tap sortís i l'esperit feia que el vi tornés altra vegada raïm i tornava als ceps. Els caps, espantats, quan ho van descobrir, van tancar el celler perquè veien que mai més podrien tornar a fer vi.

Ara, si vos ho demanen, ja sabreu el que va passar de veritat en aquest celler i perquè es va tancar el Sindicat.

Laura Vicens Pont. 6è primària.

SILENCIS QUE MARQUEN

Diuen que basta una sola experiència perquè la teva vida quedi marcada per sempre. Potser sigui cert ...o no, o sí, o no. El que sí és cert és que cada una de les vivències que ens ocorren al llarg de la nostra existència ens va construint, ens defineix, fins que al final només ens en queda el record. I jo, ara que estic a punt d'arribar al final de la meva vida, només em ve al cap allò que em va passar fa tants, tants anys ...

- Toni, si et plau, toma prestí!- va cridar la meva mare des del balcó de casa nostra.

Aquella casa on solia viure de petit, ubicada al passeig Ernest Mestre, a Felanitx, no era precisament d'allò mes encisadora. Tenia el just i necessari per refrescar-nos durant l'estiu i encaientir-nos a l'hivern. La meva mare, felanitxera d'arrel igual que el meu pare, sempre intentava arreglar-se el màxim. En realitat, només sortia els matins per anar a comprar al Mercat Municipal, però ella m'explicava que s'havia de veure bonica per quan el pare arribés de fer feina del "Sindicat de Felanitx". Recordo que m'encantava anar a passejar pels camins sinuosos i pedregosos del voltants del poble: sa Clota, Son Ramonet, es Carreró Llarg ... Com enyoro aquells dies en què agafava la bicicleta vella, sense rumb fix!

-Sí, mare, no et preocupis. Acabo de complir els tretze i no és el primer cop que surto tant de matí tot sol!- vaig replicar jo, afanyant-me per sortir de casa al més aviat possible.

L'única cosa que tenia en ment era partir, com cada dissabte, amb la meva bicicleta i la motxilla amb el berenar acuradament preparat per la meva mare i, tot seguit, recórrer unes quantes desenes de quilòmetres fins arribar al lloc desitjat: el Castell de Santueri.

Aquell dia de la primera quinzena d'agost no fou igual que els altres. De cop, un plugim, primer suau però que desembocà en una tempesta com mai havia vist, em va sorprendre a mig recorregut. Tot just bramà el primer tro al meu timpà, vaig cercar algun lloc on poder passar el temps fins que el cel es calmés i tornés al blau intens anterior. I així, buscant entre mata i mata, vaig entrar a una cova d'allò més inhòspita...

Al principi semblava una cova normal, de roca calcària, amb un cert corrent d'aire fred que provenia de l'entrada. AI veure que la tempesta no passaria fins al cap d'una bona estona, vaig decidir explorar la cavitat ja que, ben mirat, donava la sensació que era molt més gran del que aparentava. Per començar, vaig voler assegurar-me que no hi havia cap pou ni cap terreny esfondrat. Un cop analitzada la zona, vaig anar avançant cova avall. Jo no n'era conscient, però a mesura que caminava m'anava ficant dins túnels i galeries sense cap tipus d'orientació i, per desgràcia, sense senyalitzar en cap moment el camí, cosa que va fer que aviat perdés el nord.

AI cap d'una estona, em vaig adonar de la gravetat de la situació. No només m'havia perdut, sinó que ningú sabia de l'existència d'aquella cova i, en el cas més extrem, no em podien venir a rescatar. Un pànic com mai havia sentit es va apoderar de mi. Quedar-se a terra plorant o implorant a Déu que em tornés a casa no era la solució, així que vaig intentar tomar per allà on havia vingut.

De sobte vaig veure una llum. AI final del túnel per on caminava, la claror d'una llum provinent de les flames d'un foc ocupava tota la paret de roca calcària. Però el que em posà els pèls de punta fou la silueta d'una persona que es dibuixava en les ombres. AI principi, la sang es gelà dins les meves venes i

era incapaç d'imposar-me sobre la situació. El renou d'una pedra em retornà a la

realitat, i vaig córrer a amagar-me darrere una estalactita. Sigil·losament, els meus passos em dugueren roca rere roca fins que vaig aconseguir poder veure el panorama sense ser vist: un petit fogueró era controlat per un individu. El que em sorprenia més era que aquella persona era un noi. Aviat vaig caure en el compte. Feia exactament dos anys que s'havia perdut Marc Lladonet, un jove de Felanitx. Durant mesos, la policia municipal no es va aturar de buscar-lo i al Mercat Municipal no s'havia parlat d'altra cosa. I ell era allà, dins la cova. I potser a mi se'm reservava el mateix destí... Vaig sortir del meu amagatall i, al saludar-lo, ell es sobresaltà i es mostrà esquiu i violent, però una vegada que sabé qui era, es calmà una mica. La conversa que tinguérem fou llarga. Ell no estava perdut, sinó que no volia tornar a casa: volia viure a la cova. Anys enreure l'havia descoberta, i al sentir-se desgraciat perquè era orfe va decidir venir a viure-hi. Jo no vaig intentar convèncer-lo perquè tornés. A pesar que no tenia pares i ben segur tots els felanitxers l'apreciaven i volien que tornés, en especial, les monges de les Trinitàries que l'havien acollit des de la mort dels seus pares, ell era lliure d'elegir el seu futur.

Em va guiar a la sortida i vam acabar a la desembocadura d'una altra cova que donava just a baix del Castell de Santueri. El que em cridà més l'atenció foren les vistes. Es veia tot Felanitx i els seus voltants. Tot formava el conjunt que caracteritzava tant la meua terra, la meua estimada terra que mai canviaria per res. Ni ella ni els seus costums: les matances, el ball dels Cavallets de Felanitx, el gegant del Maculí amb na Maria Enganxa... Era allò el que em feia sentir felanitxer i que em feia estimar el meu poble. Llavors, em vaig girar cap en Marc. Ell va assentir amb el cap i va tornar a endinsar-se a la cova. Potser sortiria algun dia, potser no. Ningú ho sabia.

Ara veig clar que vaig obrar malament. Que en Marc necessitava sortir d'allà pel seu bé, però en aquells moments no ho vaig comprendre. D'ell no se n'ha tornat a saber res mai, i jo, ara que estic a punt d'arribar al final de la meua vida, només ve al cap allò que em va passar fa tants, tants anys...

Catalina Salvà Mas. 4T d'ESO

Bàsquet Escolar 2013-2014

Així com acaba l'escola, també ho fa la temporada de bàsquet escolar. I la nostra té un munt de nins i nines que practiquen aquest fantàstic esport. Aquí en teniu un resum per categories.

PRE-INICIACIÓ

Aquest equip està format per jugadors que no saben botar la pilota, i d'altres que ja jugaven a bàsquet anteriorment, per la qual cosa hi havia un clar desnivell que no ajudava a preparar activitats. Tot i així, els nins han après l'esport i també han après a ser un equip divertint-se a cada entrenament i jugant, respectant els companys, inclús poden ser un bon exemple a seguir de convivència per altres equips. Finalment dir que el treball ha donat els seus fruits i no pareixen els mateixos que varen començar, la millora s'ha ben notat.

Jugadors: Colau Adrover González, Nicolau Monserrat Rodrigues, Joan Rosselló Covas, Mateu Monserrat Sbert, Angel Díaz Ranglack, Mateu Julià Obrador, Francesc Rosselló Soler.

Entrenadors: Miquel Villalonga i Francesc Barceló.

INICIACIÓ

Aquest any, hem fet una molt bona temporada encara que els resultats no siguin excel·lents (4 victòries, 1 empat i 8 derrotes). Però s'ha de tenir en compte que érem un equip format per 7 jugadors i que tots ens hem esforçat al màxim durant tot l'any. Els entrenadors estam molt contents amb la feina aconseguida, ja que individualment i amb equip, hem millorat com a jugadors i com a persones. Esperem que l'any que ve ho disfrutem encara més.

Jugadors: Ramon Uguet Joan, Xisco Nicolau Sunyer, Joan Obrador Manresa, Miquel Pou Roca, Francesc Xavier Bosch Bordoy, Francesc Serravinyals Mestre, Xavier Nicolau Binimelis

Entrenadors: Miquel Villalonga Suñer i Maria Àngels Martorell Salvà.

Resultats:

Sant Alfons	10	-	8	Campos
Joan Capó	10	-	8	Sant Alfons
Sant Alfons	8	-	8	Joan Capó

Sant Alfons	8	-	30	Porreres
Campos	14	-	12	Sant Alfons
Sant Alfons	26	-	12	Campos
Joan Capó	30	-	16	Sant Alfons
Sant Alfons	24	-	42	Joan Capó
Campos	14	-	24	Sant Alfons
Joan Capó	48	-	12	Sant Alfons
Sant Alfons	14	-	4	De La Cruz
Sant Alfons	12	-	16	Binissalem
Alcúdia	10	-	8	Sant Alfons

BENJAMÍ

Enguany, hem viscut un any exitós en l'àmbit esportiu només cedint una única derrota, per la qual cosa podem ser senyalats com el millor equip del jocs escolars del consell en la categoria benjamí. En l'àmbit subjectiu de cada un cal dir que l'entrenador es sent privilegiat d'haver pogut treballar amb un grup tan atent i dedicat a l'esport i, a més, estar tan units. En conclusió, ha estat una temporada més que satisfactòria, d'aquelles que no t'importaria repetir.

Jugadors: Santi Almodóvar Fuster, Miquel Uguet Pons, Pere Serravinyals Mestre, Tomeu Salvà Mas, Javi Carreiro Rozas, Mª Isabel Adrover Vidal, Biel Nicolau Suñer, Joan Lladó Oliver, Joan Far Moreno, Ivan Carreiro Alfaya, Nadia Rodríguez Sierra, Neus Pou Roca, Toni Rosselló Soler, Friedrich Heer Salvà, Miquel Mateu Uguet Juan

Entrenadors: Francesc Barceló Mena i Albert Barceló de Backer.

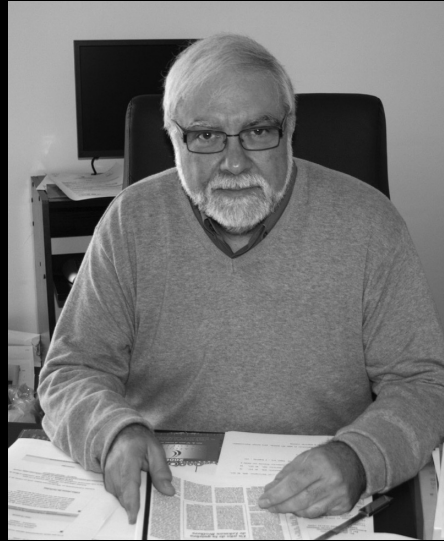
Resultats:

Sant Alfons	49	-	6	Campos
Sant Alfons	24	-	16	Joan Capó
Sant Alfons	45	-	26	Sa Pobla
Sant Alfons	36	-	6	Portocolom
Sant Alfons	22	-	4	Santanyí
Sant Alfons	60	-	10	Porreres
Sant Alfons	28	-	22	Sineu-AL
Joan Capó	46	-	39	Sant Alfons
Sant Alfons	34	-	14	Joan Capó
Sant Alfons	32	-	26	Sineu-AL
Sant Alfons	46	-	8	Santanyí
Sant Alfons	66	-	17	Ca's Concos
Sant Alfons	42	-	14	Sineu
Sant Alfons	22	-	20	Joan Capó

Enhorabona a tots i molt de bàsquet!!

Jaume Barceló Coronado. Mestre

JO SOM UN GUARDADOR DE COSES

Des que vàrem posar aquesta secció de *Magisdèries* a la revista he estat l'encarregat de demanar als distints professors que escriguessin un article per la revista contant les seves aficions o *hobbies* que en diuen ara. Suposo que algun d'ells ha pensat *mira aquest que me demana que escrigui un article i ell no n'ha escrit cap*. Ara que és la darrera revista que dirigeixo per motiu de la meva jubilació, crec que és l'hora de contar les meves dèries.

El que m'agrada més és viatjar i llegir. Sempre que les meves possibilitats econòmiques em deixen, surt de viatge i quan no puc, les experiències les supleixo llegint. Però el meu hobby és el col·leccionisme. Ara bé, si entenem que col·leccionista és aquella persona que identifica, ordena, data i guarda els objectes que col·lecciona, aleshores jo

no som col·leccionista: jo som un guardador de coses. De tota manera, ara que ho pens més a poc a poc, allò que jo faig no és un col·leccionisme en tota regla; és més aviat acumular objectes.

Aquesta afició de guardar coses me ve de petit quan ja ho guardava tot, no tirava res mai. Tenia ma mare que em renyava perquè sempre tenia la meva habitació plena de coses.

El fet que els infants col·leccionin és molt important per al seu progrés personal i educatiu. El costum de col·leccionar els ajuda a desenvolupar un conjunt d'aspectes com:

- L'organització : Per saber què li falta i què té repetit.
- La constància : Com a mètode per poder completar la col·lecció, especial-

ment si es fixa un termini determinat per a poder acabar-la.

- La responsabilitat : Aprenent a valorar i cuidar les coses, i si és el cas, a administrar els recursos necessaris per aconseguir-les.

- La memòria : Necessària per tenir present què falta i què té.

- La socialització : El fet d'estar completant una determinada col·lecció suposa un magnífic suport per relacionar-se i mantenir converses.

- L'estalvi . Si la col·lecció té algun cost, és molt oportú que aporti del seu estalvi o de la seva assignació setmanal perquè s'adoni que el fet d'obtenir alguna cosa suposa un esforç i implica donar alguna cosa a canvi . En definitiva, que aprengui a apreciar el que té i el treball que costa aconseguir allò que es desitja per donar veritable valor al que fa .

-El respecte per les coses dels altres, adonant-se que els altres s'han d'esforçar igual que ell per aconseguir el que volen, valorant aquest esforç.

Diuen que l'afició pel col·leccionisme en edat infantil i juvenil es va perdre a mans del poder de la tecnologia, quan tot ho trobem a Internet. Quan érem nins competíem per veure qui guanyava més bolles de fang o de vidre o els polins que eren de ferro; també jugàvem a teies i ens intercanviàvem programes de cinema o cromos. Hi ha qui col·leccionava baldufes i altres s'aficio-

naven als cromos de Panini o dels xocolates Nestlé i Batanga o les xapes de refrescs i cerveses. Tot això crec que s'ha perdut en la població infantil, com a molt alguns nins encara s'enganxen als àlbums de cromos.

Però l'afició de molts dels nins de fa dècades persisteix i hem continuat col·leccionant algunes coses. Jo estic guardant postals antigues del terme municipal de Felanitx, naixements dels betlems, en tenc més de vuitanta. També tenc una bona col·lecció de llibres publicats a Felanitx o d'autors felanitxers. Guard d'igual manera pòsters de les exposicions de Miquel Barceló i encara conserv la col·lecció de segells de correus i de monedes de quan era nin.

El fet de col·leccionar per un adult no és tant per la mera acumulació de coses sinó com una forma d'adquisició de coneixement, de recuperació i conservació de memòria històrica i llegats culturals, d'establiment de vincles humans entre els col·leccionistes i sobretot, de generació de riquesa humana. Actua com una expressió cultural.

Esper que ara que estaré jubilat em podré dedicar més a les meves col·leccions i ordenar-les i classificar-les, i també, sempre que la salut i l'economia m'ho permetin, viatjar més del que he viatjat.

Antoni Vicens Massot
Director

EL QUE MÉS
M'AGRADA ÉS
BADAR

Tenia l'esperança de no haver de fer aquest escrit ja que no m'agrada parlar de mi, sobretot si he d'explicar dèries que no és gens segur que puguin interessar a ningú. Duc una vida tranquil·la i rutinària i sempre he defugit allò que és massa arriscat o complex, per tant, ja podeu veure que no explicaré res d'extraordinari ni emocionant.

El que més m'agrada és badar i no fer res, però com que no hi ha res més cansat que estar mans fentes, entre badada i badada m'agrada fer altres coses. Cada dia lleixo al manco un diari de paper i dos o tres digitals en

català, per descomptat, i aprofitant que vénen amb el diari, m'agrada molt resoldre sudokus. I així, els diumenges em puc passar un parell d'hores intentant-ho. M'agrada també llegir llibres, darrerament llegesc sobretot memòries, biografies, dietaris...especialment si els han escrit personatges importants de la nostra cultura.

La música és la meva gran frustració. M'agrada tota casta de música i m'hauria encantat saber tocar qualche instrument, però quan era hora d'aprendre'n, mon pare va trobar que em convenia més anar a repàs de matemàtiques que em fluixejaven una mica. Cal tenir en

“

m'hauria encantat saber tocar qualque instrument, [...] però mon pare va trobar que em convenia més anar a repàs de matemàtiques

”

compte que aleshores, a l'escola, només les nines cursaven l'assignatura de música. Tanmateix sempre que som a ca meva tinc sintonitzada alguna emissora de música clàssica i procurar no perdre'm cap concert dels que se'n fan a la vila.

Tot i que m'agraden els cans i els moixos, no tinc cap mascota ja que visc tot

sol en un pis petitet i com que tinc per costum anar de viatge de tant en tant, comprendreu que un animal seria per a mi un destorb.

Un dia, ja fa molts d'anys, va caure a les meves mans un llibre d'autoaprenentatge d'alemany. De llavors ençà m'he interessat per aquest idioma però no amb la dedicació constant que requereix una llengua tan enrevesada. Ara que em jubilaré tindrè més temps per estudiar més seriosament aquest idioma.

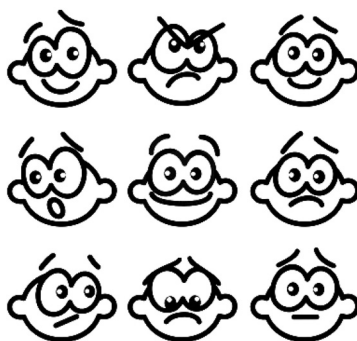
Aquestes són algunes de les meves aficions més confessables. De les altres, ja en parlarem en una altra ocasió, si s'escau.

Antoni Maimó Oliver
Mestre d'ESO

LES EMOCIONS

Arribant a final de curs, després de dur a terme les activitats del projecte de les emocions, hem decidit saber què en pensen els nins. Per aquest motiu, alguns

cursos escollits a l'atzar han contestat unes petites preguntes. Aquí us deixam un petit recull de les que més ens han agradat o que s'han repetit més.

T'ha agradat el projecte I tu, t'emociones?

Sí, perquè feim moltes activitats, ens ha agradat treballar les cares sense mirar ni escoltar (1r EP).

Sí, ens agrada que ens diguin coses guapes (1r EP).

Sí, perquè són activitats fàcils i veim vídeos divertits i jocs divertits (1r EP).

Sí, hem après coses que no sabíem (1r EP).

Sí, perquè tots tenim sentiments i, a vegades, ens emocionam sigui del que sigui (2n EP).

Sí, perquè m'agrada veure els sentiments (2n EP) .

Sí, perquè hem xerrat d'amics i amigues (2n EP).

Sí, perquè és "xulo" i també serveix perquè tots siguem amics (2n EP).

Sí, perquè hem fet molts de jocs (2n EP).

Sí, vaig aprendre que a la vida mai no ens sortira tot bé (3r EP).

Sí, perquè m'ha agradat perquè ho he trobat divertit i que hi ha bon rotllo (3r EP).

Sí, perquè hi ha activitats que ens han funcionat molt per millorar el comportament de grup (3r EP).

Sí, perquè ens ajuda a ficar-nos dins el nostre cos i divertir-se en grup (3r EP).

Sí, perquè són activitats que feim conjuntament amb els companys i ens ensenyen a no ser tan egoistes ni tan violents (4t EP).

Sí, perquè me fa gràcia i també m'enric amb els companys de la classe (4t EP).

Quina activitat t'ha agradat més?

El joc de la teranyina perquè ens dèiem coses bones (1r i 2n EP).

El joc del dau de les emocions perquè podem explicar coses que ens havien passat (1r i 2n EP).

El jardí de tothom perquè deien coses per viure millor (1r i 2n EP).

La història de la tortuga i la bústia de les emocions (1r i 2n EP).

Així som jo i estic a punt d'explotar (3r i 4t EP).

El semàfor (3r i 4t EP).

El conte de la Caputxeta i el llop (3r i 4t EP).

El protagonista (3r i 4t EP).

Identificar emocions (3r i 4t EP).

La del punt del suport (3r i 4t EP).

La capsa dels missatges secrets (3r i 4t EP).

Quina t'ha agradat menys?

No m'agrada el conte de la fusteria perquè no me varen agradar els personatges i a més es barallaven per ser els "jefes" (1r i 2n EP).

Quan vàrem inflar els globus i els vàrem rebentar. Jo volia inflar el globus però no el volia explotar (4t EP).

Per què penses que serveix treballar les emocions dins l'aula?

Perquè si algú plora sabem que està trist i l'hem d'ajudar (1r EP).

Perquè si un nin està enfadat i no l'ajudam, quan nosaltres estiguem enfadats ell no ens ajudarà (1r EP).

Perquè tots ens barallem i els mestres han pensat en les emocions perquè hi hagi pau en aquesta escola (2n EP)

Per aprendre com ens hem de comportar i per fer-nos amics (2n EP)

Perquè així n'aprendrem més de les emocions i cada pic que en sapiguem més ens emocionarem encara més (2n EP).

He après que la mestra m'estima molt (3r EP).

Perquè ens ha ajudat a adonar-nos de l'important que són els companys i jo (3r EP).

He après a reflexionar coses que no feia (3r EP).

He après que ma mare m'estima així com som, a no tenir por a treure males notes i a confiar en mi mateixa (3r EP).

He après a acceptar el que feia malament (3r EP).

Perquè ens ha ajudat a conèixer-nos a nosaltres i a deixar de pensar que la gent és millor que jo (3r EP).

Per aprendre a controlar-nos i estar més tranquils (4t EP).

Per alliberar-nos de l'estrès dels controls i els deures (4t EP).

Per aprendre a no ser agressius, ser simpàtics, educats... (4t EP).

Perquè ens sapiguem llevar els nirvis i fer qualque activitat que no sigui del llibre (4t EP).

Per si tens un problema no l'arreglem pegant, ni amb violència (4t EP).

Perquè pugueu gaudir de les activitats que més han agradat als nins i nines, hem realitzat un petit resum d'algunes d'elles:

LA BÚSTIA DE LES EMOCIONS

Dins l'aula els nins troben una bústia amb un cartell que diu: "Bústia de les emocions".

La mestra explica als alumnes que en diferents situacions de la nostra vida tenim unes emocions o unes altres i que és bo poder-les expressar.

Cada nin escriu una primera carta amb les emocions que volen compartir amb els seus companys i amb la mestra. També, dibuixen una cara que representa la seva emoció (cara contenta, trista, enfadada, de sorpresa, de vergonya o de por). Després anirà a la bústia de les emocions i dipositarà el paper. La mestra explica que poden anar escrivint cartes durant el curs i dipositar-la a la bústia.

Aquesta activitat es realitza durant tota la setmana i els divendres llegeixen en veu alta les cartes que han escrit.

EL JOC DE LA TERANYINA

Asseguts en rotllo, es dona un rodets de corda a un nin/nina. Aquest agafarà el cap de la corda i tirarà el rodets a un altre company dient-li alguna cosa positiva. Aquest altre company aguanta també la corda i li tira el rodets a un altre company dient-li també una cosa positiva. Així es va formant una teranyina on tots els nins i nines reben i aporten una cosa positiva.

AIXÍ SÓC JO

Es tria els alumnes a l'atzar per organitzar parelles. Per fer-ho es demana una sabata de cada alumnes i es forma una pila. Un d'ells, amb els ulls tapats va agafant dues sabates i es forma la parella.

La mestra explica als alumnes que cada un ha de preparar un monòleg i que disposa d'un temps per xerrar. Mentre, l'altre company escolta i no pot intervenir.

Els temes de què es parla són: *El que m'agrada de mi, Sóc capaç de...*

Quan hagin participat els dos components de la parella es faran unes preguntes a nivell individual, per reflexionar sobre l'activitat realitzada. Després es posa en comú.

TÈCNICA DEL SEMÀFOR

El professor o professora explica que en diferents moments ens podem sentir d'una forma o d'una altra. Aquestes emocions són senyals i les podem relacionar amb els colors d'un semàfor.

Es penja dins la classe el dibuix d'un semàfor perquè tots els nins el puguin veure.

Quan ens sentim enfadats o molt nerviosos s'ha de pensar en el color vermell del semàfor, que ens indica que ens hem d'aturar i calmar-nos.

Després de calmar-nos cal reflexionar (color groc) i finalment se soluciona la situació (Color verd).

Departament d'atenció a la diversitat

Benvolguts lectors.

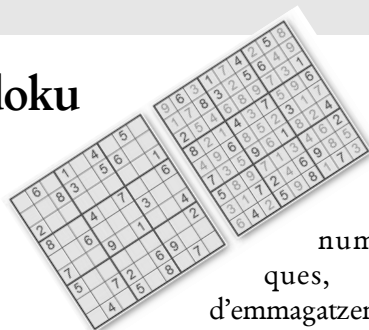
Ara ja ens han entregat les notes i ha arribat al període de temps que tots nosaltres, sobretot els alumnes (també els mestres) desitgem amb entusiasme. El sol i la calor ens faran pensar de cada cop més a anar a la platja o a la piscina, i la tasca àrdua d'acomplir amb les exigències del curs anirà desapareixent dels nostres caps. No obstant això, a part de poder descansar i anar amb els companys per divertir-nos, en alguns moments ens trobarem avorrits sense saber què fer. Una solució molt bona per pal·liar aquest avorriment fent treballar la nostra ment és sens dubte: els Sudoku.

Passatemps d'estiu: Sudoku

El Sudoku (Su: nombre, doku: sol) és un passatemps relativament modern, ja que va ser popularitzat al Japó a 1986, encara que fou creat a EEUU. No va ser fins al 2005 que es va començar a popularitzar arreu del món.

L'objectiu d'aquest joc és el de completar una quadrícula de 9x9 cel·les (81 caselles) dividida en sub-quadrícules de 3x3, amb les xifres de l'1 al 9. El Sudoku buit consta d'una sèrie de nombres guia col·locats dins algunes de les caselles. La principal regla a seguir és que no es pot repetir cap nombre dins la mateixa fila, columna, o sub-quadrícula, de manera que a cada una d'aquestes, hi haurà tots els nombres de l'1 al 9. Si el Sudoku està ben plantejat, només pot tenir una sola solució.

Aquesta solució ens planteja paciència i lògica, i sobretot fer funcionar el nostre cervell perquè no es rovelli durant els mesos d'estiu. Molta gent coincideix que és un joc molt addictiu; les regles de joc són molt senzilles, la satisfacció sembla la d'acabar de muntar un trencaclosques, millora les habi-

litats
numèri-
ques, fàcil
d'emmagatzemar i
de transportar.

Per a tots els que encara no heu jugat a aquest joc, a la següent imatge us mostrem un Sudoku solucionat. Fixeu-vos que dins cap columna ni dins cap fila ni dins cap sub-quadrícula hi ha cap nombre repetit.

Idò sí, a que és fàcil?? A que està xupat? Doncs només ens queda desitjar-vos un bon estiu, que descanseu de l'escola, que descanseu de la ciència, però que això no us rovelli el cervell!

Segur que algun moment d'aquests mesos que s'apropen, tindrem el cap en fora de joc. Us proposem aquesta alternativa que podeu trobar a la premsa o a llibreries per tal d'exercitar una mica les neurones i a la vegada passar una bona estona divertint-nos.

Molt bon estiu a tots i penseu que no ens hem d'avorrir!

*Col·legi Sant Alfons
Alumnes de 8è d'E.G.B.
Abril 1977*

*Alumnes de l'escola de
San Mesquida
Anys 70*

*Escolania de
l'Església Parroquial
Mestre: Josep Mascarió
Monitor: Miquel Perelló
Rector: Antoni Mora
Regent: Gabriel Rebassa*

*Equip de futbol de
Sant Alfons
Maig 1980*

*Escola de Portocolom
Excursió al Poble Espanyol
de Palma
Juny de 1971*

*Tomba d'Antonio Machado
Viatge d'estudis del
Col·legi Sant Alfons
30 d'abril de 1978*

escola Patrocinadors Jornades Multi_esportives

Francisco
MONJO

Calçats
ADROVER

cas francès
pâtisserie

FORN PASTISSERIA
SA PLAÇA

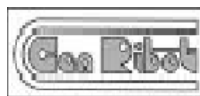

CAN RANDA

CA NA TONDA

LLIBRERIA
"RAMON LLULL"

AUTO-ELECTRIC
OLIVER

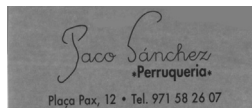
Sistemes 2025
PUBLICITAT

Gregori Vadel·l Juan

MONSERRAT I MONSERRAT
ASSESSORS

Imprempta
ROIG

El Cisne

AUTOESCOLA

BAR RESTAURANT
CA'N MITOS

